

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชญานนท์ แก้วมโน

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การค้นคว้าอิสระ

เรื่อง

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

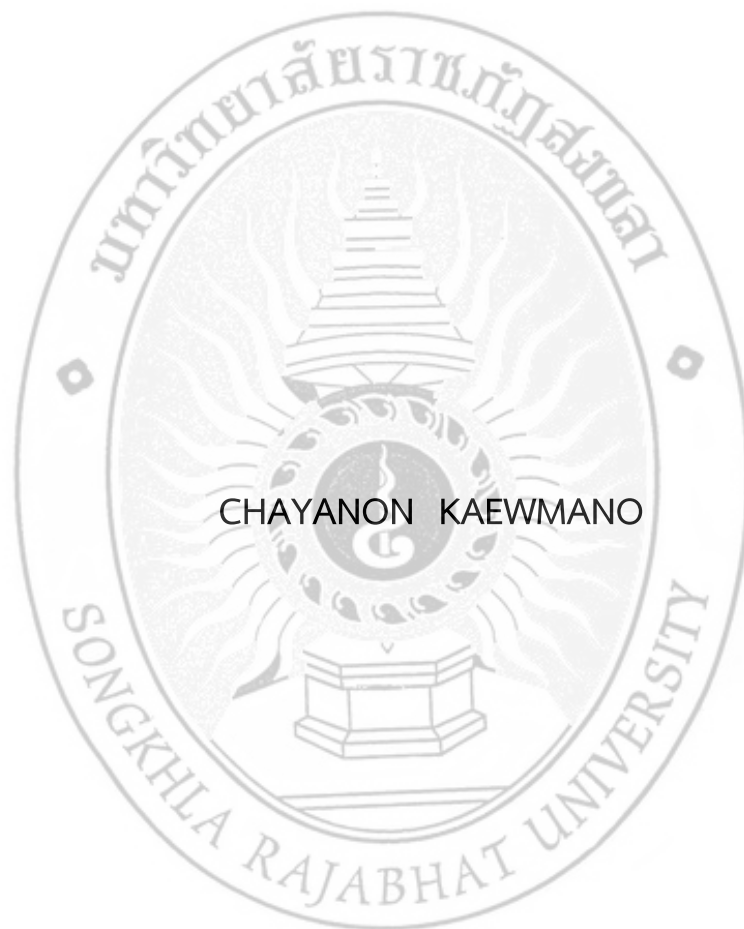

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

INDEPENDENT STUDY

LEARNING MANAGEMENT USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE
WITH MUSIC ON LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF
GRADE 2 STUDENTS

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2022

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชื่อการค้นคว้าอิสระ   การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะ
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
LEARNING MANAGEMENT USING TOTAL PHYSICAL REAPONSE
WITH MUSIC ON LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF GRADE 2
STUDENTS

ผู้วิจัย   นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรัมย์)

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพัศตร นภากุล)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองการค้นคว้าอิสระแล้ว

..... รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายณเรศ อากาศสุวรรณ) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(1)

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	
ผู้วิจัย	นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน	ปีการศึกษา 2565
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษา	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง จำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการฟังหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR, เพลง, ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ, ความพึงพอใจ

(2)

Independent Study Title	Learning Management Using Total Physical Response with Music on Listening and Speaking Skills of Grade 2 Students
Researcher	Miss Chayanon Kaewmano Academic Year: 2022
Degree	Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Advisor	Assistant Professor Dr. Juraisiri Choorak

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare the listening skills of Grade 2 students after learning management using total physical response (TPR) with music with criteria of 70 percent 2) compare the speaking skills of Grade 2 students after learning management using total physical response (TPR) with music with the criteria of 70 percent and 3) study the satisfaction of grade 2 students towards learning management using total physical response (TPR) with music. The sample group were Wat Pho Klang School, semester 2, and academic year 2021, the sample group were acquired by cluster random sampling. The research instrument consisted of 1) 10 lesson plans based on learning management using total physical response (TPR) with music; 2) The English listening skill test; 3) The English speaking skill test; and 4) The satisfaction questionnaire for learning management. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and Wilcoxon test.

The results revealed that 1) the English listening skills after learning management using total physical response (TPR) with music were higher than the criteria of 70 percent with statistical significance at the level of .05 2) The English Speaking skills after learning management using total physical response (TPR) with music were higher than the criteria of 70 percent with statistical significance at the level of .05 and 3) the satisfaction of Grade 2 students towards learning management using total physical response (TPR) with music was at the high level with the mean of 3.92.

Keywords: learning management using total physical response (TPR), music, English listening and speaking skills, satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษา อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนมีความถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย และผู้อำนวยการโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย ท่าหิน บ่อตาน บ่อแดง วัดจันทร์ ที่กรุณา อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล รวมถึงขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วัดโพธิ์กลาง จังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินไป อย่างราบรื่น

ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนทั้งด้านกำลังใจ กำลังกาย และกำลัง ทรัพย์ รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จนวิจัยสำเร็จลุล่วง

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับการศึกษาการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทีแด่ บิดามารดาและบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชญานนท์ แก้วมโน
เมษายน 2566

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	10
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2564	17
การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง	24
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง	28
การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง	31
ทักษะการฟัง	32
ทักษะการพูด	41
ความพึงพอใจ	56
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ร่วมกับเพลงกับทักษะการฟัง พูด และความพึงพอใจ	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
แบบแผนการวิจัย	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	65
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	75
บทที่ 4 ผลการวิจัย	79
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
ผลการวิจัย	79
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	83
สรุปผล	83
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	94
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	95
ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	97
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	104
ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	153
ประวัติผู้วิจัย	172

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 12
2	โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง 16
3	โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 18
4	เกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการฟังของผู้ใช้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ระดับ 38
5	เกณฑ์การวัด Listening Skills 39
6	ความเข้าใจในการฟังสำหรับการประเมินแบบรูปรีด 40
7	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 41
8	เกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูดของผู้ใช้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ระดับ 50
9	ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนการพูดอังกฤษ 52
10	ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนการพูด 53
11	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 55
12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ร่วมกับเพลงกับทักษะการฟัง พูด และความพึงพอใจ 59
13	แบบแผนการทดลอง 64
14	ชื่อเรื่อง เพลง และเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแต่ละแผน 67
15	จำนวนข้อคำถามในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 69
16	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 69
17	จำนวนข้อคำถามในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 71
18	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 72
19	ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัด การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 80
20	ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัด การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 81
21	ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง 82

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในยุคของโลกไร้พรมแดนและได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลเป็นสื่อกลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้านต่าง ๆ แพร่หลายทั่วโลก ความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงเป็นแรงผลักดันให้คนเราต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักและเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับประเทศอื่น ๆ ตลอดจนจนทำความเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษา การค้นคว้าหาความรู้ การประกอบอาชีพการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก ทำให้สามารถเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคม อันจะก่อให้เกิดมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น สามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น ซึ่งภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานคือภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220) กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปมาเป็นกรอบความคิดหลักตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูจะต้องปรับแนวทางการเรียนการสอน (pedagogy) โดยครูจะต้องทำให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีเป้าหมายในการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านไอที ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากการฝึกฝน ครูจะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสารเริ่มจากการสอนทักษะการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ โดยมีการสอนไวยากรณ์แทรกอยู่ในทุกทักษะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 1) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็น 4 สาระ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สาระที่ 4

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก และมีทักษะ 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้ง 4 ทักษะนี้ล้วนมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ถึงแม้ว่าทางกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียน แต่จากข้อมูลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดเกณฑ์ให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 70 แต่จากข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย ทำหิ น บ่อตาด น บ่อแดง วัดจันทร์ จำนวน 8 โรงเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน พบว่า โดยเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 67.45 ซึ่งคะแนนของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นเกณฑ์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด และจากข้อมูลการประเมินแบบทดสอบทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนของศูนย์เครือข่าย ทำหิ น บ่อตาด น บ่อแดง วัดจันทร์ ผลปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และคะแนนทักษะการฟังและการพูดต่ำกว่าร้อยละ 60 คิดเป็นร้อยละ 54.12 (ศูนย์เครือข่าย ทำหิ น บ่อตาด น บ่อแดง วัดจันทร์, 2563: 11) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการสังเกตและการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่าปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ การไม่ให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญ และมองว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเรียนที่ยาก จากปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้ กระบวนการ ทักษะและประสบการณ์การใช้ภาษา เพื่อให้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนและสร้างความสนใจของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง-พูด ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของทักษะอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับประถมศึกษา คือ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method: TPR) เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยค จากการแสดงท่าทางของผู้สอนและสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพ โดยผู้สอนนำคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนมาร้อยเรียงเป็นประโยคบอกเล่าหรือประโยคคำสั่ง วิธีการสอนแบบ TPR เป็นการสอนที่ควบคู่กับการสอนแบบฝึกซ้ำ ๆ (Drill Teaching Method) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้กระบวนการพูดและปฏิบัติซ้ำ ๆ ของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำตามศักยภาพ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เน้นบทบาทความเข้าใจ การรับรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองของนักเรียน โดยมีหลักการสำคัญ คือ เน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟังด้วยการให้ปัจจัยที่มีความหมายและใช้คำสั่งสั้น ๆ ง่าย ๆ ครูจะพูดพร้อมแสดงท่าทาง หรือปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนนักเรียน มีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง โดยที่ครูไม่ต้องเป็นแบบให้การแสดงท่าทางในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้ นักเรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด (Asher J., 1996: 3-4 อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) นอกจากนี้การสอนแบบ TPR เป็นวิธีการที่เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมอย่างยิ่งต่อผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศและควรมีสื่อเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็น

คำศัพท์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ได้ เพราะความสามารถในการจดจำคำศัพท์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ และพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับสูงขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ พลภูมิ เชื้อสง่า (2563: 65) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ 82.06/80.31 ความสามารถด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร พละโชติ (2561: 81) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาต้องการให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขและสนุกสนาน การใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนรู้จะช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสุขสนุกสนานและน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ได้รับความรู้จากเพลงและจดจำเนื้อหา คำศัพท์ในบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ อรุณี วิริยะจิตรรา (2555: 4) กล่าวว่า ความสามารถทางภาษาของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของระบบภาษาและหลักทางภาษาที่มนุษย์ใช้แต่อย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย อย่างไรก็ตามเพลงนับเป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพลงจะถ่ายทอดและสะท้อนให้เห็นถึง อารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต การตั้งใจฟังเพลงเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาหรือความหมายจึงเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะยินดีและเต็มใจที่จะร้องเพลงภาษาอังกฤษ แม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจเนื้อหาหรือความหมายของเพลงทั้งหมด ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาที่แท้จริงนั้นก็คือต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ ไม่ใช่เรียนแต่ตัวภาษา (เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว, 2558: 15-18) ทั้งนี้เพลงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์เพราะผู้เรียนเรียนอย่างเพลิดเพลิน สนุกสนาน ไม่ตึงเครียด อีกทั้งกิจกรรมเพลงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเพลงมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งรายงานการวิจัยพบว่าเพลงมีผลในแง่บวกในการเรียนภาษาอังกฤษ (อุมาพร ไยถาวร, 2559: 98-109) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลาพร้อมกับมีเพลงเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ทำให้มีความสุขเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าแสดงท่าทางต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่เรียนโดยไม่อายเพื่อนและครูจากการกล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงออกตามความรู้ความเข้าใจจะส่งเสริมให้ทักษะการฟังและการพูดจะเริ่มค่อย ๆ พัฒนาไปจนเกิดเป็นทักษะทางภาษาอังกฤษในการฟัง-พูดได้ในที่สุด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยเห็นว่าผู้สอนต้องใช้กลยุทธ์ในการสร้างกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับบริบทและวัยของผู้เรียนเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งเป็นวัยที่มีความซุกซน ไม่ชอบอยู่นิ่งชอบและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่สนุกสนาน แปลกใหม่ ทำทายความสามารถ และเห็นว่าหากมีการนำการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางและเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันก็จะทำให้ส่งผลต่อทักษะการฟังและทักษะการพูดของนักเรียนได้พัฒนาสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง จังหวัดสงขลา มีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย ท่าหิน บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์ จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

3. ขอบเขตเนื้อหา

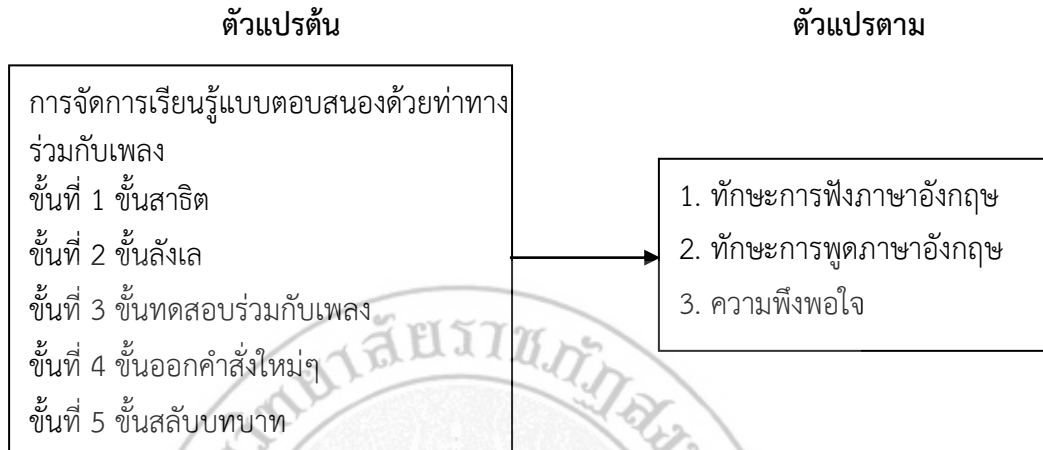
เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body เรื่อง My body ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลาสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ดำเนินการทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง โดยระยะเวลาวิจัยตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. 2564 จนถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง การเรียนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยผู้สอนแสดงท่าทางประกอบพร้อมพูดออกเสียง และให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิต ชั้นที่ 2 ชั้นล้างเล ชั้นที่ 3 ชั้นทดสอบร่วมกับเพลง ชั้นที่ 4 ชั้นออกคำสั่งใหม่ๆ ชั้นที่ 5 ชั้นสลับบทบาท

การสอนโดยใช้เพลง หมายถึง การนำเนื้อหา ทำนอง และจังหวะมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ที่ทำให้นักเรียนปฏิบัติตาม และสามารถพูดตามได้อย่างถูกต้อง เพลงที่ใช้ในการวิจัยนี้ จำนวน 10 เพลง ได้แก่ เพลง This is my head, What's this?, Make a face, walking in the Jungle, One Little Finger, look in the mirror, This is Me, Head Shoulders Knees & Toes, My Body และ The Finger Family Song

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนใช้เพลงเป็นสื่อกลาง ผู้สอนแสดงท่าทางประกอบพร้อมพูดออกเสียงร่วมกับการใช้เพลงในขั้นตอนการทดสอบ ซึ่งนักเรียนสามารถเลียนแบบท่าทางตามและปฏิบัติตามได้ โดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิต (Demonstration) เป็นขั้นตอนที่ครูเป็นผู้แสดงพฤติกรรมในการถ่ายทอดความรู้ด้วยการออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษทำซ้ำ ๆ 2-3 ครั้งในขณะที่ออกคำสั่งผู้สอนจะแสดงท่าทางไปด้วยและนักเรียนแสดงท่าทางตามตามครู แต่ไม่พูด

ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนเลียนแบบการกระทำ และสามารถแสดงออกด้วยท่าทางนั้นโดยผู้สอนไม่ปฏิบัติหรือสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง เพื่อเป็นการดูว่านักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้เองหรือไม่

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนมีความมั่นใจที่จะปฏิบัติด้วยตนเองอย่างถูกต้อง โดยผู้สอนนำเพลงในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body เรื่อง My body (Lesson 1-10) มาทดสอบเพื่อให้นักเรียนมีความแม่นยำในภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ละคน ถ้านักเรียนสามารถแสดงตามคำสั่งได้ แสดงว่าเกิดความเข้าใจต่อคำเหล่านั้น โดยเพลงที่จะนำมาใช้ในการสาธิตครั้งนี้ ประกอบไปด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง ประกอบด้วย This is my head, What's this?, Make a face, walking in the Jungle, One Little Finger, look in the mirror, This is Me, Head Shoulders Knees & Toes, My Body และ The Finger Family Song

ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งใหม่ ๆ ได้อย่างชำนาญ ในสถานการณ์ที่หลากหลายนักเรียนเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ หรือมีปฏิกิริยาปรับเปลี่ยนให้ เป็นไปตามที่ตนต้องการ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดมากขึ้น เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร กับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสลับการออกคำสั่งโดยให้เพื่อนปฏิบัติตามเพื่อสรุปองค์ความรู้ที่ได้ หากนักเรียนออกคำสั่งได้ถูกต้องหรือสามารถตอบสนอง ในการออกคำสั่งของเพื่อนได้แสดงว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูด นักเรียน จะพูดเมื่อมีความพร้อม และกระตุ้นหรือรื้อนที่อยากจะทำพูด ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียน กรณี นักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนพยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนหลายคน ได้ออกมาพูด

ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเรียนเมื่อครูสอนไปแล้ว นักเรียนสามารถโต้ตอบ เพื่อแสดงถึงความเข้าใจได้มากขึ้นเพียงใด ในการเข้าใจคำพูดของคู่สนทนา พูดโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ โดยประเด็นประเมิน 3 ประเด็น และใช้เกณฑ์การประเมินรูบิก (Scoring) 3 ระดับ แบ่งการวัด ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยพฤติกรรม ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ฟังประโยคและปฏิบัติตามคำสั่ง

ตอนที่ 2 ฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่ง

ตอนที่ 3 ฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดความรู้ความคิด ให้ผู้อื่นได้รับรู้ออกมาเป็นคำพูดหรือประโยคเพื่อแสดงออกถึงความเข้าใจ วัดได้โดยใช้แบบทดสอบวัด ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ โดยประเด็นประเมิน 3 ประเด็น และใช้เกณฑ์การประเมินรูบิก (Scoring) 3 ระดับ ซึ่งเป็นการทดสอบพูดบรรยายเป็นรายบุคคล พฤติกรรมในการฟังภาษาอังกฤษแบ่งการวัดออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 พูดคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของเพื่อน พร้อมบอกความหมาย

ตอนที่ 2 พูดประโยคจากภาพที่กำหนดให้

ตอนที่ 3 พูดออกคำสั่งและให้เพื่อนปฏิบัติตาม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบของนักเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยใช้เครื่องมือวัดคือแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านกิจกรรม และ 2) ด้านเนื้อหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้สอน โรงเรียน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งเสริมทักษะฟัง-พูด และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้อีกด้วย
3. สามารถนำข้อมูลไปพัฒนาและต่อยอดในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้กล้าแสดงออก กล้าพูด และในการใช้ภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
  - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
  - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง วิชาภาษาอังกฤษ
  - 1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2564
  - 2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 2.2 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง
  - 2.3 คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน อ 12101 ภาษาอังกฤษ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 2.4 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
  - 3.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
  - 3.2 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
  - 3.3 ข้อดีของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง
  - 4.1 ความหมายของเพลงในการจัดการเรียนการสอน
  - 4.2 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน
  - 4.3 ประโยชน์ของการใช้เพลงประกอบการสอน
5. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง
6. ทักษะการฟัง
  - 6.1 ความหมายของทักษะการฟัง
  - 6.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง
  - 6.3 ขั้นตอนในการสอนทักษะการฟัง
  - 6.4 การประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 6.5 เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

7. ทักษะการพูด
  - 7.1 ความหมายของทักษะการพูด
  - 7.2 ความสำคัญของทักษะการพูด
  - 7.3 ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด
  - 7.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 7.5 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
8. ความพึงพอใจ
  - 8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 8.2 เครื่องมือในการวัดความพึงพอใจ
  - 8.3 เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ
9. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับทักษะการฟัง พูด และความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 10.1 วิจัยในประเทศ
  - 10.2 วิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ยึดหลักตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยในหลักสูตรแกนกลางฯ พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 190)

1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4) ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง วิชาภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1.	ต 1.1 ป.2/1	ปฏิบัติตามคำสั่ง และ คำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน - คำสั่ง เช่น Show me a/an.../ Open your book.. Don't talk in class. etc. - คำขอร้อง เช่น Please come here./ Come here, please. Don't make a loud noise, please./. Please don't make a loud noise. etc.
2.	ต 1.1 ป.2/2	ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวอักษร เสียงตัวอักษรและสระ การสะกด คำและประโยค - หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียง พยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ
3.	ต 1.1 ป.2/3	เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว (simple sentence) และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ เป็น วงคำศัพท์สะสมประมาณ 250-300 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
4.	ต 1.1 ป.2/4	ตอบคำถามจากการฟัง ประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มี ภาพประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มี ภาพประกอบ - ประโยคคำถามและคำตอบ - Wh-Question เช่น What is this/that/it? This/that/It is a/an... How many...? There is/are... Where is the...? It is in/on/under... etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
5.	ต 1.2 ป.2/1	พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่าง บุคคลตามแบบที่ฟัง	- บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวหา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เช่น Hi/Hello/Good morning/Good afternoon/Good evening/How are you?/I am fine. /I am.../Goodbye./Bye./Thank you./I am sorry. etc.
6.	ต 1.2 ป.2/2	ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง	- คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
7.	ต 1.2 ป.2/3	บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	- คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ บอกความต้องการ เช่น I want.../ Please, ... etc.
8.	ต 1.2 ป.2/4	พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบ ที่ฟัง	- คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name?/My name is.../I am... etc
9.	ต 1.3 ป.2/1	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	- คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่อง ใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง สิ่งต่าง ๆ จำนวน 1-30 สี ขนาด ตำแหน่ง ของสิ่งของ
10.	ต 2.1 ป.2/1	พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	- วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สี หน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำ ตนเองการสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดง อาการตอบรับหรือปฏิเสธ
11.	ต 2.1 ป.2/2	บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับ เทศกาลสำคัญของ เจ้าของภาษา	- คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของ ภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่
12.	ต 2.1 ป.2/3	เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะ กับวัย	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่
13.	ต 2.2 ป.2/1	ระบุตัวอักษรและเสียง ตัวอักษรของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย	- ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
14	ต 3.1 ป.2/1	บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น
15	ต 4.1 ป.2/1	ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	- การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
16	ต 4.2 ป.2/1	ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่าง ๆ
รวม 16 ตัวชี้วัด			

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 4)

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 5)

4.1 มรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.1.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีกาดตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและ

ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

4.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 4.2.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 4.2.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 4.2.3 มีวินัย
- 4.2.4 ใฝ่เรียนรู้
- 4.2.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 4.2.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 4.2.7 รักความเป็นไทย
- 4.2.8 มีจิตเป็นสาธารณะ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2564

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พ.ศ. 2564 (โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง, 2564:32) มีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชม./ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(840)
ท 12101	ภาษาไทย 2	200
ค 12101	คณิตศาสตร์ 2	200
ว 12101	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี 2	80
ส 12101	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 2	40
ส 12102	ประวัติศาสตร์ 2	40
พ 12101	สุขศึกษาและพลศึกษา 2	40
ศ 12101	ศิลปะ 2	40
ง 12101	การงานอาชีพ 2	40
อ 12101	ภาษาอังกฤษ 2	160
รายวิชาเพิ่มเติม		40
อ 12201	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 2	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(120)
	แนะแนว	40
	กิจกรรมนักเรียน	
	• ลูกเสือ เนตรนารี	30
	• ชุมนุม	40
	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ 1	10

โครงการสอนเสริมประสบการณ์พิเศษเพื่อเพิ่มศักยภาพนักเรียนชั้น ป.1-3 จำนวน
2 ชั่วโมง/สัปดาห์

1) วิชาภาษาไทยคิดวิเคราะห์	จำนวน	1	ชั่วโมง
2) วิชาคณิตศาสตร์	จำนวน	1	ชั่วโมง

2. คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน อ 12101 ภาษาอังกฤษ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

อ 12101 ภาษาอังกฤษ 2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 160 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและ กลุ่มคำที่ฟัง ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบพูดโต้ตอบ ด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบ ที่ฟัง บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตาม แบบที่ฟัง พูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว พูดและทำท่าทางประกอบตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา การเข้าร่วมกิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย ระบุตัวอักษรและเสียงอักษรของภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และภาษาไทย บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน ใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

โดยการระบุ อ่านออกเสียง เลือกตอบคำถาม พูดโต้ตอบ ใช้บอก ทำท่าทาง เข้าร่วมฟัง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เกิดสมรรถนะตามความต้องการ ของหลักสูตร มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ขึ้นในตัวของผู้เรียน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ อย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.2/1 , ป.2/2 , ป.2/3 , ป.2/4

ต 1.2 ป.2/1 , ป.2/2 , ป.2/3 , ป.2/4

ต 1.3 ป.2/1 , ป.2/1

ต 2.1 ป.2/2 , ป.2/3

ต 2.2 ป.2/1

ต 3.1 ป.2/1

ต 4.1 ป.2/1

ต 4.2 ป.2/1

รวม 8 มาตรฐาน 16 ตัวชี้วัด

3. โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 3 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
1	You and me	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/4 ต 1.3 ป.2/1 ต 2.1 ป.2/1, ต 2.1 ป.2/3 ต 2.2 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: one, two, three, four, red, brown, green, blue, table, chair, book, pencil, eyes, mouth, ears, nose, triangle, star, circle, square - โครงสร้าง: What colour? What's this? How many ....? What's your name? I'm .... ทักษะ/กระบวนการ - อ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่กำหนด - อ่านบทกลอน - การปฏิบัติตามคำสั่ง - วาดรูป - การปฏิบัติตามคำสั่ง - วาดรูป	10	

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
2	Numbers	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/2, ต 1.2 ป.2/4 ต 1.3 ป.2/1 ต 2.1 ป.2/3, ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: numbers 1-10, - โครงสร้าง: How many ทักษะ/กระบวนการ - ออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ - ปฏิบัติตามคำสั่ง	10	
3	My favorite color	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/4 ต 2.1 ป.2/1, ต 2.1 ป.2/2, ต 2.1 ป.2/3 ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: grey, orange, pink, purple, blue, yellow, red, black - โครงสร้าง: I like....., What color... ทักษะ/กระบวนการ - ออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ - อ่านบทกลอน - เขียนข้อความตามที่กำหนด - ปฏิบัติตามคำสั่ง	23	

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
4	My classroom	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/3, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/2 ต 2.1 ป.2/3 ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: school, teacher, rubber, pencil case, bag, sharpener, in, on - โครงสร้าง: Find a	15	
5	Part of Body	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/3, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/2, ต 1.2 ป.2/3, ต 1.2 ป.2/4 ต 1.3 ป.2/1 ต 2.1 ป.2/1, ต 2.1 ป.2/3 ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/2	ความรู้ - คำศัพท์: boby, ears, eyes, mouth, nose, hand, arm, knee, leg, foot - โครงสร้าง: Touch.... Point ..... Nod ..... Clab your hand ทักษะ/กระบวนการ - ออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ - ปฏิบัติตามคำสั่ง	10	

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
6	Animal	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/3, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/4 ต 1.3 ป.2/1 ต 2.1 ป.2/1 ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: cow, sheep, horse, lion, monkey, penguin, sixteen, seventeen, eighteen - โครงสร้าง: They are..., They can ... ทักษะ/กระบวนการ - อ่านออกเสียงและบอกความหมายของ คำศัพท์ - ร้องเพลงและแสดงท่าประกอบ - ปฏิบัติตามคำสั่ง	23	
7	Fruit	ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/1 ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/3, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/2, ต 1.2 ป.2/3, ต 1.2 ป.2/4 ต 1.3 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: bananas, oranges, apple, mango, coconut, mangoteen ทักษะ/กระบวนการ - ฟัง พูด และบอกความหมายของคำศัพท์ - ปฏิบัติตามคำสั่ง - เล่นเกม	23	

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
7 (ต่อ)	Fruit	ต 2.1 ป.2/1, ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1			
8	Food and drink	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/3 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/3, ต 1.2 ป.2/4 ต 1.3 ป.2/1 ต 2.1 ป.2/1, ต.2.1 ป.2/3 ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/1	ความรู้ - คำศัพท์: sandwich, ice cream, cheese, apple, lemonade, water, hamburger, salad, cake, pizza, circle, winner - โครงสร้าง: Put a cross., Your turn. ทักษะ/กระบวนการ - ฟัง พูด และบอกความหมายของคำศัพท์ - ปฏิบัติตามคำสั่ง - เล่นเกม	23	
9	My family	ต 1.1 ป.2/1, ต 1.1 ป.2/2, ต 1.1 ป.2/3, ต 1.1 ป.2/4 ต 1.2 ป.2/1, ต 1.2 ป.2/2, ต 1.2 ป.2/3, ต 1.2 ป.2/4	ความรู้ - คำศัพท์: mother, father, brother, sister - โครงสร้าง: How many.....	23	

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100 คะแนน)
9 (ต่อ)	My family	ต 1.3 ป.2/1 ต 2.1 ป.2/1, ต 2.1 ป.2/3 ต 2.2 ป.2/1 ต 3.1 ป.2/1 ต 4.1 ป.2/1 ต 4.2 ป.2/2	ทักษะ/กระบวนการ - อ่านออกเสียงและบอกความหมายของ คำศัพท์ - ปฏิบัติตามคำสั่งการใช้ภาษาในการพูด แนะนำผู้อื่น เป็นการฝึกประสบการณ์ด้าน การใช้ภาษาในการสื่อสาร ทำให้นักเรียนได้ ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในห้องเรียน และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับ บุคคลภายนอกได้อย่างมั่นใจ	23	
Total in one year					100

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body เรื่อง My body ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 10 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาทีที่ทดลองสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 สัปดาห์

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง ได้รับการพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1965 เพื่อการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดย Dr. James Asher นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน แห่งมหาวิทยาลัยซานโฮเซสเตท (San Jose State University) รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ซึ่งแนวคิดทฤษฎีของ Asher มาจากวิธีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) คือการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะพูดคำ ๆ หนึ่งได้นั้น ในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ เลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น และเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ Asher ได้อ้างถึงแนวคิดของ Piaget ว่า กระบวนการรับรู้ภาษาของเด็กทารกในระยะเริ่มแรกเรียกว่า Construction Reality การสอนโดยวิธีบอกหรืออธิบายอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เด็กไม่สามารถแปลความหมายของคำได้ แต่จะเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งหัวใจสำคัญของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางนั้นนักเรียนมีหน้าที่ฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้ว ทำท่าทางตามครูโดยไม่จำเป็นต้องพูด นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้น จากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

Asher (1996: 1-4 อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) กล่าวถึง ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศว่าสถิติผู้ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมีน้อยมาก จะเห็นได้จากการรายงานของจอห์น ลอสัน (John Lauson) ผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งในรัฐโอไฮโอ ในปี ค.ศ. 1971 พบว่า สถิติของนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาต่างประเทศได้เลิกเรียนกลางคันในปีที่ 3 มากกว่าร้อยละ 85 และในปีที่ 4 มากกว่าร้อยละ 5 หรือแม้แต่ในระดับอุดมศึกษาก็เช่นเดียวกัน จากการรายงานของจอห์น บี แครร์รอล ในปี ค.ศ. 1960 พบว่าจากการใช้ข้อสอบมาตรฐานวัดผลการเรียนภาษาต่างประเทศเป็น วิชาเอกระดับชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป มีสถิตินักศึกษาที่ทำคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีเพียงร้อยละ 5 และในจำนวนนี้มักจะเป็นผู้ที่มีความถนัดทางด้านภาษาสูงด้วยความไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ภาษาต่างประเทศนี้น่าจะมาจากสาเหตุในกระบวนการเรียนการสอนและได้ตั้งข้อสังเกตว่าเหตุใด เด็กปกติที่มีอายุเพียง 6 ปีจึงมีความรอบรู้ในภาษาแม่เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นระบบเสียง โครงสร้างทางภาษาหรือความหมาย เขาจึงพยายามค้นหากลยุทธ์ที่จะพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้นหากการที่จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนของเด็กให้มีมากขึ้นเขาได้แนวความคิดการสอนภาษาแบบ TPR มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำใดคำหนึ่งออกมาได้นั้น เขาต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังอย่างมากมาย ซึ่งเป็นการสะสมที่ละเล็กทีละน้อยมาก่อน ในขั้นแรกเด็ก ๆ จะค่อย ๆ ลอกเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมาย โดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ใช้การมอง การชี้ การหัวเราะ การยิ้ม การวิ่งไปหา ฯลฯ พัฒนาการทางภาษาของเด็กทารกนี้เกิดจากความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งอาจจะเป็นคนเลี้ยงหรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งอยู่รอบกายเด็กและเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ในระยะแรกนั้นผู้ใหญ่ หรือพ่อแม่ มักจะพูดกับเด็กโดยมีความคาดหวังเพียงแค่ว่าเขาตอบสนองด้วยการกระทำ เช่น พูดว่า “มาหาแม่หน่อยซิลูก”, “ยืนนิ่งๆ” เป็นต้น เด็กจะเริ่มจาก

การตอบสนองด้วยการปฏิบัติแล้วค่อย ๆ เรียนรู้จนกระทั่งพัฒนาเป็นคำพูด ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการหัดเดินของเด็กที่เริ่มจากค่อย ๆ เกาะลูกเข็นยัน ตั้งไข่ค่อย ๆ ก้าวเตาะเตาะ จนเดินได้อย่างมั่นคงและวิ่งได้ในที่สุด

Asher และคนอื่น ๆ ได้ทดลองใช้การสอนแบบ TPR เพื่อพิสูจน์ว่าลักษณะของภาษาทุกภาษาสามารถนำเอาการสอนแบบ TPR มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทักษะฟังเป็นทักษะที่นำไปสู่ทักษะ พูด อ่าน เขียน จริงหรือไม่ เขาได้ทดลองสอนภาษาอังกฤษ เยอรมัน สเปน รัสเซียญี่ปุ่น และจีน โดยใช้การสอนแบบ TPR กับผู้เรียนที่เรียนตั้งแต่เกรด 1-8 และกับผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 30-60 ปี ใช้เวลาเรียนต่าง ๆ กัน ผลการทดลองปรากฏว่าได้ผลดีและพบว่าลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาส่วนใหญ่สามารถนำมาใช้ในรูปแบบประโยคคำสั่งได้นอกจากนี้ ทักษะฟังยังเป็นตัวเชื่อมโยงที่ติดต่อทักษะ พูด อ่าน เขียน จุดสำคัญที่ทำให้วิธีการนี้ได้ผลคือการใช้การปฏิบัติ (Action) ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติยังมีความสำคัญอย่างมากในการช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน จากการทดลองกับกลุ่มทดลองที่หลากหลายพบว่าผู้ที่ได้รับการสอนแบบ TPR มีความจำและเข้าใจภาษาที่เรียนได้มากกว่าผู้ที่เรียนภาษาเดียวกันที่เรียนด้วยการสอนแบบอื่นใช้เวลามากกว่า 3-4 เท่า

นอกจากนี้ Asher ยังพบว่า ถ้าผู้เรียนพยายามที่จะเรียนรู้ทักษะทางภาษาหลาย ๆ ทักษะพร้อมกัน ความสามารถในการเข้าใจภาษานั้น ๆ จะลดน้อยลง เขาเห็นว่าทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาหลายทฤษฎี ใช้การฝึกด้วยประโยคคำสั่งเช่นกัน แต่ใน TPR จะไม่มีการเปล่งเสียงพูดจนกว่าผู้เรียนจะได้พัฒนาความเข้าใจก่อน การให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งในระหว่างที่เรียนภาษานั้น จะจำได้นาน เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยสมองซีกขวาก่อนที่จะเชื่อมโยงมายังสมองซีกซ้ายอย่างสมดุล ผู้เรียนได้มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นคำพูดด้วยการปฏิบัติก่อนที่จะพูดออกมา นับเป็นการเรียนรู้และการตอบสนองที่ง่ายและแก่แก่ที่สุดในกิจกรรมของการฝึกพูดแบบต่าง ๆ ไม่มีแนวทางการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบใดจะสำเร็จได้ถ้าในขั้นแรกของการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะตอบสนองโดยการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน

กล่าวโดยสรุป Asher ได้พัฒนาหลักการสอนภาษาวิธี TPR มาจากการศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ ประกอบกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ในการสอนภาษานั้น Asher ได้ให้ความสำคัญต่อทักษะการฟังเป็นอันดับแรก และใช้ประโยคคำสั่งและการเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาในขั้นต้นมุ่งไปสู่ทักษะอื่น ๆ ในขณะเดียวกันผู้สอนต้องรู้จักนำหลักจิตวิทยา มาใช้ในการสอนด้วย

2. ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีลำดับขั้นตอนเริ่มจากการที่ครูผู้สอนเป็นแบบและนักเรียนรับรู้จากการฟัง เมื่อนักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูผู้สอนแสดงให้ดูแล้วจึงให้นักเรียนพูดและปฏิบัติตามจนกว่านักเรียนจะเข้าใจและพร้อมพูด มีนักการศึกษาเสนอลำดับขั้นตอนในการสอนดังนี้

Asher (1996: 24-25 อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนแบบ TPR ไว้ 4 ขั้น ได้แก่

1) ชี้นำและทบทวนบทเรียน ครูทบทวนและนำเข้าสู่บทเรียน โดยการพูดประโยคคำสั่ง ภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง คำสั่งละ 2-3 ครั้ง นักเรียนฟังและแสดงท่าทางประกอบ

2) ขั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจให้ปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันทั้งชั้น กลุ่มหรือทีละคน

3) ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและข้อมูลป้อนกลับ ครูจะประเมินการปฏิบัติโดยวิธีการสังเกต และให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ครูต้องใช้ตลอดเวลาทุกระยะของการปฏิบัติ กิจกรรมของนักเรียน

4) ขั้นทำแบบฝึกหัด ส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ ครูจะสรุปย่อ และประเมินสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการให้ทำแบบฝึกหัด

Marsh (2005 อ้างถึงใน แสงระวี ตอนแก้วบัว, 2558) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์และกลุ่มคำ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือการสอนคำศัพท์โดยใช้ท่าทางประกอบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้นเรียกว่า “plays with the vocabulary” เช่น การใช้ท่าทาง รูปภาพ และคำศัพท์ง่าย ๆ ที่ผู้เรียนคุ้นเคยในการให้ความหมายคำศัพท์ใหม่ หลังจากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

ขั้นที่ 2 นักเรียนสลับการใช้คำศัพท์เป็นคู่โดยสลับบทบาทกัน พูดประโยคที่มีคำศัพท์นั้น นักเรียนคนหนึ่งแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 3 ครูเล่าเรื่องในเนื้อเรื่องคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 โดยใช้หลาย ๆ เทคนิค เช่น นักเรียนทำท่าประกอบ หุ่นกระบอก หรือรูปภาพ หลังจากนั้นนักเรียนจับคู่เปลี่ยนกันเล่าเรื่องย้อนกลับ กิจกรรมเล่าเรื่องย้อนกลับนี้ครูช่วยให้นักเรียนจำเนื้อเรื่องได้ ครูให้อาสาสมัครออกมาเล่าเรื่องให้นักเรียนคนอื่น ๆ แสดงท่าทางตามที่อาสาสมัครเล่า

ขั้นที่ 4 ครูนำเรื่องย่อหลาย ๆ เรื่องมาให้ให้นักเรียนแต่งโดยใช้คำศัพท์จากเรื่องย่อ ครูนำเรื่องราวที่นักเรียนแต่งมานำเสนอเหมือนขั้นที่ 3 คือ เล่าและแสดงท่าทางประกอบการนำเรื่องย่อ มาแต่งเพิ่มเติมนักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่เป็นความรู้เดิมของนักเรียนได้

ขั้นที่ 5 นักเรียนใช้คำศัพท์เก่าและใหม่จากความรู้เดิมมาสร้างเป็นเรื่องของตนเอง จุดประสงค์มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนจะได้รับโอกาสจะฝึกเขียน ฝึกบรรยาย ฝึกแสดงออก มีการแลกเปลี่ยนความคิด กิจกรรมนี้อาจรวมถึงการแสดงละครหรือการแต่งเป็นประโยคสั้น ๆ โต้ตอบกันหรือทำเป็นวีดิทัศน์ นักเรียนบางคนอาจจะสามารถแต่งเป็นหนังสือนิยายเล่มเล็ก ๆ หรืออาจจัดเป็นการแข่งขันทำงานเป็นกลุ่ม การฝึกอธิบาย แบบฝึกหัด เป็นการถามตอบมีการปฏิสัมพันธ์ โดยการพูดโต้ตอบ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีลำดับขั้นตอนที่สามารถพัฒนาให้นักเรียนเกิดความสามารถในการฟังผู้อื่นอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามธรรมชาติของภาษา โดยเริ่มจากการสาธิตท่าทางให้ดูโดยมีผู้สอนเป็นแบบ จากนั้นนักเรียนเริ่มรับประสบการณ์ตรงจากการฟังและการสังเกต เมื่อฟังเข้าใจแล้วสามารถแสดงท่าทางหรือปฏิบัติตามได้ จึงให้นักเรียนฝึกพูดและปฏิบัติ

จนเกิดความชำนาญโดยไม่มีการเร่งให้นักเรียนพูดทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้กิจกรรมที่ใช้เสริมในการฝึกทักษะเพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนอย่างสนุกและน่าสนใจ สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนภาษา ในท้ายชั่วโมงนักเรียนได้ร่วมทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนอีกทางหนึ่ง

3. ข้อดีของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

เฉลิม ทองนวล (2556: 55) กล่าว ถึงข้อดีของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้สรุปข้อดีไว้ ดังนี้

1) ไม่เสียเวลาในการเรียนมาก เนื่องจากผู้เรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยตรงจากการปฏิบัติ ฉะนั้นวิธีการสอนแบบนี้จึงไม่จำเป็นต้องนำภาษาแม่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ และครูก็ไม่ต้องเสียเวลาในการใช้ภาษาต่างประเทศนั้นอธิบายความหมายของคำศัพท์หรือความหมายของประโยค ซึ่งเป็นวิธีที่กระทำได้อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนระดับเริ่มเรียน

2) ประโยคคำสั่งเป็นประโยคที่ใช้กันมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นลักษณะการสื่อสารโดยตรงระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง วิธีการสอนใช้ประโยคคำสั่งจึงเป็นวิธีที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในปัจจุบัน คือ เป็นวิธีที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach)

3) เป็นวิธีการสอนภาษาที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในการที่จะพัฒนาแต่ละทักษะ และช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ทางบวกในแต่ละขั้นได้ดีมาก

4) เป็นวิธีสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5) ในด้านภาษาศาสตร์โครงสร้างประโยคคำสั่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานของโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ฉะนั้นการสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งจึงนับว่า เป็นวิธีที่สร้างความรู้ความ เข้าใจพื้นฐานที่ดีมากให้แก่ผู้เรียน

6) ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดน้อยหรือแทบไม่มีเลย เพราะผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งซึ่ง ผู้สอนได้แสดงให้ผู้เรียนดูแล้ว

7) การที่ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทันทีทำให้ครูไม่ต้องรอคอยคำตอบเหมือนการสอนแบบอื่น ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเบื่อในห้องเรียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบนี้จึงช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน บทเรียนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน แต่ละฝ่ายสามารถได้รับข้อมูลป้อนกลับได้อย่างรวดเร็ว

8) เนื่องจากในครั้งแรกของการเรียน นักเรียนไม่ต้องใช้ทักษะการพูดและการเขียนใช้แต่ทักษะการฟัง จึงไม่มีการแก้คำผิดในด้านการออกเสียงไวยากรณ์หรือการสะกดตัวที่ซ้ำซากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

9) ช่วยให้เกิดความทรงจำในการเรียนที่ถาวรและต่อเนื่องไปยังทักษะอื่น ๆ ได้อย่างดี เพราะการทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สรีระ (Total Physical) ตอบสนอง (Response) สิ่งเร้าที่เป็นคำสั่งภาษาต่างประเทศนั้นทำให้ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัสกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ ซึ่งตามทฤษฎี

เกี่ยวกับความจำกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โดยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่คงทนถาวร ไม่ลืมง่าย เช่นเดียวกับคนที่ขี่จักรยานหรือว่ายน้ำเป็น

10) เป็นวิธีสอนภาษาที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมอง จึงช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและสมบูรณ์

11) เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

12) ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้รวดเร็วและกระทำได้ตลอดเวลา สามารถควบคุมพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายของการสอนได้เป็นอย่างดี

นพมาศ หงษาชาติ (2559: 81) ได้สรุปข้อดีของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

- 1) นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติจริง
- 2) นักเรียนไม่เกิดความเครียด เพราะไม่มีการบังคับให้นักเรียนพูดเมื่อยังไม่พร้อมที่จะพูด
- 3) วิธีสอนแบบนี้เหมาะสำหรับนักเรียนในชั้นเริ่มเรียน
- 4) ไม่เสียเวลาในการสอนมาก เนื่องจากนักเรียนได้ประสบการณ์มาจากการเรียน

ภาษาอังกฤษโดยตรงจากการปฏิบัติ

สรุปข้อดีของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้ว่า

- 1) เป็นต้นแบบโดยครู ครูพูด ครูทำ ให้ผู้เรียนดูก่อน
- 2) เน้นการสาธิตครูและผู้เรียนอาสาสมัครทำพร้อมกัน
- 3) ให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนทำไม่ได้ ไม่เร่ง ต้องแน่ใจว่านักเรียนทำได้ ครูไม่เร่งรีบ แต่จะให้นักเรียนเข้าใจเอง
- 4) ครูให้ผู้เรียนทำเมื่อแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว
- 5) มีส่วนขยาย เพิ่มวงคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

การจัดการเรียนโดยใช้เพลง

1. ความหมายของเพลงในการจัดการเรียนการสอน

ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 601) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึง สำเนียงขับร้อง ทำนองดนตรี กระบวนวิธีรำดาบ รำทวน เป็นต้น

เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว (2558:13) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึง เพลงเป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากเนื้อหา ทำนอง ซึ่งให้เห็นถึงชีวิตวัฒนธรรมในแง่มุมต่าง ๆ อีกทั้งยังแนะนำสั่งสอนในด้านคุณธรรมอันเป็นแรงจูงใจให้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

นพมาศ หงษาชาติ (2559:74) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึง ถ้อยคำที่นักประพันธ์เรียงร้อยหรือเรียบเรียงขึ้น ซึ่งประกอบด้วย เนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ ทำให้เกิดความไพเราะ สร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้ฟัง มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์ทั้งด้านการเลือกสรรคำที่ใช้ในการแต่ง การเรียบเรียงประโยค และการใช้โวหาร เพลงนั้นอาจให้ข้อคิดแก่ผู้ฟังในการดำเนินชีวิตด้วยสำเนียงขับร้อง ทำนองดนตรี กระบวนวิธีรำระบำ โดยเพลงสร้างสรรค์จากเครื่องดนตรีหรือการขับร้อง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เพลงในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง เสียงขับร้องและทำนองดนตรีที่ครูใช้ร้องเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียน เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนและเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้เพื่อสรุปเป็นบทเรียนให้นักเรียนได้จดจำอย่างยิ่งขึ้น ในงานวิจัยนี้ใช้เพลงที่เกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Part of Body จำนวน 10 เพลง มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. ขั้นตอนการสอนโดยใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน

เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว (2558: 13) กล่าวว่า ในการใช้เพลงประกอบการสอนนั้น ครูอาจจะใช้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นทำกิจกรรมการเรียนการสอน หรือขั้นสรุปก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและดุลยพินิจของครู และในการร้องเพลงครูอาจเป็นคนร้อง หรือให้นักเรียนร้องหรือเปิดเทปบันทึกเสียงให้ฟังก็ได้ ที่สำคัญอย่าลืมนำถึงสาระสำคัญของเนื้อเพลง หรือข้อคิดข้อเตือนใจที่ได้จากเพลง หรือให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากที่ได้ฟังเพลงแล้วด้วยก็ได้

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 5) ได้เสนอลำดับขั้นของการสอนโดยใช้เพลงไว้ คือให้นักเรียนร้องเพลงหรือเปิดเทปให้ฟัง 1-2 รอบ จากนั้นให้ดูเนื้อเพลงพร้อมอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์หรือคำศัพท์ใหม่แล้วออกเสียง ครูอธิบายความหมายของเพลง และออกเสียงที่มีปัญหาให้ผู้เรียนออกเสียงตาม จากนั้นร้องทีละประโยคให้ผู้เรียนร้องตาม และสุดท้ายให้ร้องพร้อมกันหลาย ๆ รอบ ถ้าผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ให้ร้องเป็นกลุ่มหรือเป็นแถว

วรภรณ์ วราธิพร (2558: 8) ขั้นตอนการสอนโดยใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนมีดังนี้

1) ทบทวนหรือแนะนำโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเพลง หรืออธิบายเนื้อหาของเพลง หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ (Visual Aids) หรือแสดงท่าทาง (Action) และคำที่พ้องรูป หรือพ้องเสียง ตลอดจนคำที่สัมผัสกัน

2) เปิดเพลง 1 รอบครั้งแรก เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคย

3) ก่อนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเห็นเนื้อเพลงทั้งหมด ควรนำเนื้อเพลงทีละบรรทัดร้อง แต่ละบรรทัดและให้นักเรียนร้องตาม ควรบันทึกเพลงทั้งช่วงแต่ละบรรทัด

4) แจกเนื้อเพลงให้กับเด็กนักเรียน เปิดเพลงอีกครั้งตั้งแต่ต้น ในช่วงแรกให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงตาม เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับจังหวะ ทำนอง จากนั้นเปิดเพลงหลาย ๆ ครั้ง และชักชวนให้เด็กร้องเพลงด้วย

5) หลังจากที่ได้เด็กนักเรียนสามารถจับทำนองเนื้อร้องได้แล้ว นักเรียนก็สามารถร้องไปกับดนตรีที่ไม่มีเนื้อร้องหรือคาราโอเกะได้ ในช่วงแรกนักเรียนควรร้องเป็นกลุ่ม เมื่อมีความมั่นใจมากขึ้น จึงให้ร้องเป็นคู่หรือร้องเดี่ยว การใช้ดนตรีไม่มีเนื้อร้องหรือคาราโอเกะนั้นสามารถนำมาใช้ได้หลากหลาย เช่น ให้นักเรียนแต่งเนื้อร้องเพิ่มเติมหรือต่างไปจากเดิม

6) นำเนื้อร้องมาสร้างกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพลง

นพมาศ หงษาชาติ (2559: 74) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยใช้เพลงคือ อันดับแรกผู้สอนแนะนำผู้แต่งเพลง จากนั้นผู้สอนแจกเนื้อเพลงให้นักเรียนหรือเขียนเนื้อเพลงบนกระดานแล้วให้ผู้เรียนฟังเพลงโดยการร้องหรือเปิดเทป จากนั้นผู้เรียนอ่านเพลงดัง ๆ พร้อมกัน เพื่อคว่าผู้เรียนเข้าใจ

เนื้อเพลงหรือไม่ และร้องพร้อมกันหลาย ๆ รอบเพื่อเป็นการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ สุดท้ายให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับไวยากรณ์และคำศัพท์ที่เรียนไป

จากการศึกษาเกี่ยวกับการนำเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนในบางขั้นตอนนั้นเหมาะสำหรับนำไปใช้กับเด็กเล็กหรือวัยประถมมากกว่า ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนซึ่งปรับเปลี่ยนจากข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามาข้างต้นเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทและจุดประสงค์ของการทำวิจัย

3. ประโยชน์ของการใช้เพลงประกอบการสอน

สุทธสินี สังก (2558: 1) กล่าวถึงลักษณะของเพลงที่นำมาใช้ประกอบการสอน ดังนี้

- 1) เป็นทำนองเพลงลูกทุ่งที่นักเรียนสามารถฟังจนติดหู หรือร้องจนติดปาก
- 2) แต่งเป็นบทร้อยกรองกลองสุภาพ หรือกาพย์ยานี 11 แล้วนำมาใส่ทำนองเป็นเพลงไทยเดิมที่สนุก
- 3) มีเนื้อหาของเรื่องที่จะสอนสอดแทรกไว้ในเพลงทุกเพลง
- 4) เพลงที่ใช้ส่วนใหญ่มีเนื้อร้องสั้น ๆ ไม่ยาวจนเกินไป
- 5) เน้นความไพเราะ สนุกสนาน เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนไม่ให้เคร่งเครียด
- 6) หลังจากร้องเพลงจบแล้ว จะมีการอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาหรือปัญหาที่น่าคิดจากเนื้อเพลง

นพมาศ หงษาชาติ (2559: 74) กล่าวว่า การใช้เพลงประกอบการสอนจะช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนในการเรียน ช่วยให้จดจำเนื้อหาและประทับใจความรู้สึกลงใจได้นานและช่วยทำให้บทเรียนยากดูง่ายขึ้น การใช้เพลงประกอบการสอนในระดับประถมศึกษา มีประโยชน์มาก เพราะเด็กในวัยนี้ชอบเล่น ชอบแสดง ชอบร้องเพลง

กนกพร พรหมสุวรรณ และวราภรณ์ อาจคำไพ (2563: 7) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของเพลงในการใช้ประกอบบทเรียนไว้ ดังนี้

- 1) ทำให้การเรียนการสอนในเนื้อหาสนุกสนานน่าสนใจและเกิดความเพลิดเพลินในเรื่องที่เรียน
- 2) ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ ทำให้การเคลื่อนไหวดูงดงามและสวยงาม
- 3) ผ่อนคลายความตึงเครียด
- 4) ช่วยให้เกิดพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
- 5) ฝึกความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก เช่น เมื่อครูเรียกให้ร้องเพลงหรือทำกิจกรรมในชั้นเรียนบ่อย ๆ จะช่วยให้เด็กมีความกล้าแสดงออก เป็นการปลูกฝังความเชื่อมั่นในตนเอง
- 6) ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนคิดทำประกอบเพลงเองโดยอิสระ ไม่มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เพียงแต่ครูเป็นผู้แนะแนวทางให้ เป็นต้น
- 7) ส่งเสริมทักษะการฟัง เช่น นักเรียนสามารถเคาะจังหวะหรือแสดงท่าทางให้เข้ากับจังหวะของเพลงได้
- 8) สร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ให้ทำกิจกรรมประกอบเพลงโดยการจับมือกันเป็นวงกลมจับมือกระโดด เป็นต้น

สรุปประโยชน์ของการใช้เพลงประกอบการสอน คือ กลวิธีต่าง ๆ ที่ครูใช้สำเนียงขบร้อง และทำนองดนตรีมาให้นักเรียนได้ร้อง หรือครูร้องให้นักเรียนฟัง เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการผ่อนคลายและเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน แต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาในบทเรียน โดยเนื้อหาของเพลงต้องมีความสอดคล้องกับเรื่องที่สอน

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ในการวิจัยนี้มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

ครูเป็นผู้แสดงพฤติกรรมในการถ่ายทอดความรู้ด้วยการออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษทำซ้ำ ๆ 2-3 ครั้ง ในขณะที่ออกคำสั่ง ผู้สอนจะแสดงท่าทางไปด้วย และนักเรียนแสดงท่าทางตามตามครูแต่ไม่พูด

ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

การตรวจสอบว่านักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้เองหรือไม่ โดยที่ครูจะไม่สาธิตให้ดู โดยนักเรียนเลียนแบบการกระทำ และสามารถแสดงออกด้วยท่าทางนั้น โดยผู้สอนไม่ปฏิบัติหรือสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูนำเข้าสู่เพลง ครูให้นักเรียนดูภาพประกอบที่มีความหมายสอดคล้องกับเนื้อเพลง โดยกำหนดให้ฟังเพลง 1 รอบ สังเกตคำศัพท์ในเพลง จากนั้นครูออกคำสั่งที่ออกมาในลักษณะสลับก่อนหลังไปมา (ไม่เรียงตามลำดับ) แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน ถ้านักเรียนสามารถแสดงตามคำสั่งได้ แสดงว่าเกิดความเข้าใจต่อคำเหล่านั้น จากนั้นครูเปิดเพลงรอบที่ 2 เพื่อทำการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลในการแสดงท่าทางตามเนื้อเพลงที่ได้ยิน โดยผู้สอนนำเพลงในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body เรื่อง My body (Lesson 1-10) มาทดสอบเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน ถ้านักเรียนสามารถแสดงตามคำสั่งได้ แสดงว่าเกิดความเข้าใจต่อคำเหล่านั้น โดยเพลงที่จะนำมาใช้ในการสาธิตครั้งนี้ ประกอบไปด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง ประกอบด้วย This is my head, What's this?, Make a face, Walking In The Jungle, One Little Finger, look in the mirror, This is Me, Head Shoulders Knees & Toes, My Body และ The Finger Family Song

ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งใหม่ ๆ ได้อย่างชำนาญในสถานการณ์ที่หลากหลายนักเรียนเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ หรือมีปฏิกริยาปรับเปลี่ยนให้เป็นที่ตนต้องการทำให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดมากขึ้น เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้นคำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

นักเรียนสลับการออกคำสั่งโดยให้เพื่อนปฏิบัติตามเพื่อสรุปองค์ความรู้ที่ได้ หากนักเรียนออกคำสั่งได้ถูกต้องหรือสามารถตอบสนองในการออกคำสั่งของเพื่อนได้แสดงว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูด นักเรียนจะพูดเมื่อมีความพร้อมและกระตือรือร้นที่อยากจะพูด ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียนกรณีนักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนพยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนหลาย ๆ คนได้ออกมาพูด

ทักษะการฟัง

1. ความหมายของทักษะการฟัง

จิววัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2555: 14) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า คือ การรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยินเป็นการรับสารทางหู และเมื่อรับรู้สิ่งที่ได้ยินแล้วสามารถตีความและจับใจความ เข้าใจและจดจำสิ่งที่ได้ยินไว้ได้ก็จะเป็นความสามารถทางสติปัญญา การที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมาแล้วผู้ฟังได้ยินและเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อความต้องการ

ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 649) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า คือ ตั้งใจสดับคอยรับเสียงด้วยหูได้ยินเชื่อทำตามถ้อยคำ เช่น ให้ฟังคำสั่ง ผู้บังคับบัญชา ดังนั้นการฟังจึงหมายถึง การที่เราได้ยินเสียงของถ้อยคำ พร้อมทั้งคิดตามเรื่องราวที่ได้ยินจนเกิดความเข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญแล้วนำไปไตร่ตรองได้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร (2558: 11) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า ทักษะการฟัง หมายถึง กระบวนการ รับรู้อย่างตั้งใจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองของผู้ฟัง เพราะขณะที่เกิดการฟังนั้น ผู้ฟังจะเกิดกระบวนการคิดจนเข้าใจและใช้ประโยชน์จากเนื้อหาที่ได้ฟัง ดังนั้นกล่าวได้ว่า กระบวนการสำคัญยิ่งของการฟังคือการไตร่ตรองการตีความ การจับใจความ และการนำเรื่องที่ฟังไปใช้ประโยชน์

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง คือ การรับข่าวสารข้อความหรือสิ่งที่ได้ยินจากผู้ส่งสารแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อความหมาย ตีความหมายของผู้ส่งสารได้ถูกต้องในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้เฉพาะคำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถนำคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยคแล้วเปล่งออกมาเป็นเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ก็ยังไม่ถือว่าสื่อสารได้หากไม่สามารถออกสำเนียง คำหรือประโยคได้ถูกต้องหรือขึ้นลงเสียงไม่ถูกที่เจ้าของภาษาจะไม่สามารถฟังเข้าใจได้

2. ความสำคัญของทักษะการฟัง

ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น เราใช้ทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่น ๆ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญ ทักษะการฟังนี้อาจพัฒนาขึ้นได้ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก บุคคลแต่ละคนจะมีสมรรถภาพในการฟังต่างกัน ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ดังนั้นในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ ดังที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญการฟัง ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2556: 9) กล่าวว่า การฟังมีความสำคัญมากต่อการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน ดังจะเห็นว่ามนุษย์ใช้เวลาไปกับการฟังมากที่สุดหากเปรียบเทียบกับ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังจึงมีความสำคัญในการกำหนดความล้มเหลวหรือความสำเร็จของการสื่อสารอย่างมาก ความสำคัญของการฟัง สรุปได้ดังนี้

1) การฟังทำให้ได้รับความรู้ เพราะการฟังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เช่น การฟังบรรยายของอาจารย์ในชั้นเรียน เป็นต้น

2) การฟังทำให้รู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทำให้รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของคนและสังคม

3) การฟังเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่งของมนุษย์ ทั้งที่เกิดจากการฟังจากบุคคลโดยตรงหรือฟังผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

4) การฟังช่วยยกระดับจิตใจ ทำให้เข้าใจความเป็นมนุษย์หรือการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขได้ เช่น การฟังธรรมเทศนา การฟังโอวาท เป็นต้น

5) การฟังทำให้ได้รับความบันเทิง ช่วยผ่อนคลายความเครียด

6) การฟังช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพได้ กล่าวคือ การฟังช่วยให้ผู้ฟังได้เรียนรู้วิธีการพูด เนื้อหาสาระของสาร วิธีการนำเสนอสาร บุคลิกภาพ ฯลฯ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับวิธีการพูดของตน ทำให้เกิดความมั่นใจขณะพูด และทำให้การพูดของตนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7) การฟังอย่างมีประสิทธิภาพสามารถสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม

เฉลิม ทองนวล (2556: 34) ได้กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้น เริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนมีปัญหาในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ภาษาล้มเหลว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2557: 100) ได้อธิบายว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป เช่น การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้น ครูจะต้องให้ความสำคัญและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังทั้งในการฟังโดยทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening)

ยุดา รักไทย (2557: 4) กล่าวว่า บทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความรู้ ความคิดและเทคโนโลยีต่าง ๆ กับชาวต่างชาติ

สรุปได้ว่า ทักษะในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์ และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองระบอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

3. ขั้นตอนในการสอนทักษะการฟัง

การสอนทักษะฟังเป็นทักษะที่สำคัญก่อนการเรียนรู้ทักษะอื่น จึงควรได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและต้องได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น โดยมีนักการศึกษาให้ขั้นตอนในการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

Paulston and Bruder (1976: 131-132 อ้างถึงใน เฉลิม ทองนวล, 2556: 35) ได้เสนอรูปแบบของการฝึกความเข้าใจในการฟังในชั้นเรียนว่ามี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เลือกหัวข้อที่จะสอน เพื่อกำหนดขอบเขตสิ่งที่ผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้ กำหนดโครงสร้างของประโยคและคำศัพท์ที่นักเรียนจะได้ฟังเพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 เน้นความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นให้สนใจในสิ่งที่ได้รับฟังเพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนที่จะรับฟังสิ่งที่จะสอนหรือมีแบบฝึกหัดก่อนการฟัง อาทิการตอบคำถามหรือการวาดภาพ

ขั้นที่ 3 การฟังและการทำแบบฝึกหัดประกอบ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับฟังบทเรียนการฟังในระดับความเร็วปกติและทำแบบฝึกหัดประกอบ ผู้เรียนจะฟังก็ครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะตอบคำถามได้

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ ได้แก่ การตรวจคำตอบของแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ความสามารถของตนและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการฟัง

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 23) กล่าวว่า การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1) สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครูการฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์

2) กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างการฟังหรือขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1) กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการคำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการฟังแต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3) กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้นโดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2557: 29) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1) ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติการอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ

2) ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ

3) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติแสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ

4) ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

5) ให้ดูภาพยนตร์โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ และจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

6) ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน

7) ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า การสอนฟังนั้นผู้สอนควรเลือกกิจกรรมในการฟังที่เหมาะสมกับผู้เรียนของตน เข้าใจผู้เรียนของตนว่ามีทักษะในระดับใด และเหมาะกับกิจกรรมใด วิธีการใดที่เมื่อเลือกมาสอนแล้ว จะทำให้ผู้เรียนของตนพัฒนาทักษะในด้านการฟัง ขั้นตอนของหลักการสอนทักษะการฟังมี 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนฟัง เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 2) ขั้นระหว่างฟัง เป็นการปฏิบัติการฟัง โดยให้ฟังคำสั่ง และปฏิบัติตามคำสั่ง และ 3) ขั้นหลังฟัง เป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟัง

4. การประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบการประเมิน 3 ประการ คือ เนื้อหา รูปแบบและเกณฑ์การประเมิน โดยมีนักวิชาการให้ความหมายต่างกัน ดังนี้

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2557: 28) กล่าวว่า การทดสอบการฟังในขั้นก่อนพูดและขั้นเริ่มต้นใช้ภาษาเน้นให้ผู้เรียนฟัง คำศัพท์และข้อความสั้น ๆ ที่สำคัญนำไปสู่การเดาความหมายเทคนิคที่ง่ายที่สุดคือ ใช้ภาพประกอบในขณะที่พูด หลังจากนั้นผู้เรียนตอบคำถามสั้น ๆ

Habbard (1983: 2630 อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 26) กล่าวว่า การประเมินผลการฟัง สรุปได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1) การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure Listening Test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น (1) การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค (2) การทดสอบการจำแนกเสียง โดยการจัดการฟังเสียง เน้นหนักในคำและในประโยค และ (3) การทดสอบการฟัง ระดับสูง ต่ำในประโยค

2) การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Test) เป็นการทดสอบความเข้าใจสิ่งที่ฟัง เช่น ฟัง แล้ว ตอบคำถามหรือ ลากเส้น แสดงทิศทางตามคำสั่งที่ได้ยิน เป็นต้น ซึ่งได้สรุปการทดสอบความเข้าใจในการฟัง (1) ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง จบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียว แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง (2) ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (3) ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน คำถามอาจเป็นภาษาแม่ (4) แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดิน พร้อมทั้งบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน (5) ฟัง ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาค หรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอล หรืออื่น ๆ (6) สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน (7) การจดโน้ตสามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้ และ (8) การเขียนตามคำบอก แต่เดิมใช้กับภาษาแม่เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดประโยคอย่างซ้ำ ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ

Flowerdew and Miller (2005: 202-203 อ้างถึงใน มาศสุภา มายอด, 2558: 1) ได้กล่าวถึง การทดสอบการฟังว่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบบทดสอบวัดความสามารถ และจัดระดับความรู้ (Proficiency and Placement Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดและประเมินความสามารถทาง ด้านภาษาของผู้เรียนในวิชาเฉพาะเจาะจง ผู้สอนจึงต้องออกแบบแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการฟังแต่ละรูปแบบมีคำถามที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังหลากหลายรูปแบบ ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

1) การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้สอนอ่านเรื่องที่มีความยาวประมาณ 150 คำ ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยคหรือวลีผู้เรียนเขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยิน ซึ่งการทดสอบประเภทนี้นิยมใช้เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

2) การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนได้รับแบบทดสอบที่ละเว้นข้อความส่วนใหญ่ไว้ แล้วฟังเรื่องหรือเนื้อหาฉบับเต็มเพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลีลงในช่องว่างให้ได้เนื้อเรื่องที่สมบูรณ์

3) การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบโดยผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่านหรือการฟังจากแถบบันทึกเสียงแล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple-choices Test)

4) การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statement) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยิน โดยการเลือกคำตอบหรือระบุว่าเป็นประโยคหรือคำถามที่ได้ฟังนั้นถูกหรือผิด หรือตอบด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

5) การตอบคำถามถูก-ผิดแบบสามตัวเลือก (Three Choices True-False) คือ วิธีการทดสอบที่พัฒนามาจากแบบทดสอบประเภทเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (True or False Test) โดยเพิ่มการแสดงความคิดเห็น หรือการเพิ่มตัวเลือก “ไม่ได้ระบุไว้”

6) การเติมคำจากการฟังแถบบันทึกเสียง (Recorded Cloze) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ ผู้เรียนฟังเทปหรือแถบบันทึกเสียง ซึ่งในทุก ๆ คำที่ 15 จะถูกแทนที่ด้วยเสียงสัญญาณอื่นๆ ที่ไม่ใช่คำ หรือวลีจากเรื่อง และมีการหยุดระหว่างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลีให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์

7) การส่งผ่านข้อมูล (Information Transfer) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังการบรรยาย หรือบทสนทนาแล้วสร้างแผนผัง จากนั้นเติมแผนผังหรือตารางในขณะที่ฟัง

Madsen (1983: 127-143 อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา, 2560: 135) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ รูปแบบของการทดสอบการฟังไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

1) แบบทดสอบที่มีการตอบสนองที่จำกัด (Limited Response) แบบทดสอบประเภทนี้ เหมาะสมกับผู้เรียนระดับเริ่มต้น ซึ่งประกอบด้วย

1.1) การจำแนกเสียง (Native-language Response) การให้นักเรียนฟังแถบบันทึกเสียง ของเจ้าของภาษาและภาษาอื่น ๆ แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่าง ลักษณะข้อทดสอบเป็นแบบ การเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (True/False) ใช่หรือไม่ใช่ (Yes/No)

1.2) การใช้รูปภาพ (Picture Cues) การให้ผู้เรียนฟังข้อความ บทสนทนาหรือเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่เหมาะสม นอกจากนี้ให้นักเรียนดูรูปภาพขณะฟังแล้วบอกว่าสิ่งที่ปรากฏ อยู่ในภาพนั้นถูกหรือผิด

1.3) การใช้กิจกรรมเพื่อตอบสนอง (Task Response) การปฏิบัติตามคำสั่งการวาดภาพ ระบายสีจากข้อความที่ได้ฟังการเขียนเส้นทางในแผนที่ การเดินทาง การจับคู่ภาพ

2) การใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Appropriate Response) เป็นข้อสอบ เพื่อวัดความเข้าใจ เช่น ให้นักเรียนสรุปประเด็นสำคัญ

5. เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 187) ได้เสนอเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีการประเมินความสามารถของผู้เรียนแยกเป็นคุณภาพ 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง โดยใช้ เกณฑ์การใช้คะแนน (Rubric Scoring) เป็น 4 ระดับ ดังนี้

ตาราง 4 เกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการฟังของผู้ใช้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ระดับ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น ประเมิน						
ความเข้าใจ	สามารถ ตอบคำถาม หลังจาก ที่ได้ฟัง ทั้งหมด	สามารถ ตอบคำถาม หลังจาก ที่ได้ฟังเป็น ส่วนใหญ่	สามารถ ตอบคำถาม หลังจาก ที่ฟังได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจาก ที่ฟังได้ น้อยมาก	1	4
การจับใจความ สำคัญ	การจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	การจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบ ทั้งหมด	การจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	การจับ ใจความ สำคัญได้ น้อยมาก	2	8
ความรู้ ความหมาย คำศัพท์	ความรู้ ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	ความรู้ ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่ และชัดเจน	ความรู้ ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย	ความรู้ ความหมาย คำศัพท์ได้ เล็กน้อย และไม่ ชัดเจน	1	4
การปฏิบัติตาม คำสั่ง	การปฏิบัติ ตามคำสั่งได้ ถูกต้องและ คล่องแคล่ว	การปฏิบัติ ตามคำสั่งได้ ถูกต้องและ ค่อนข้างช้า	การปฏิบัติ ตามคำสั่ง ไม่ค่อย ถูกต้องและ ค่อนข้างช้า	การปฏิบัติ ตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง น้อยมาก	1	4
		รวม			5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

16 – 20 คะแนน หมายถึง ดีมาก

13 – 15 คะแนน หมายถึง ดี

10 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์การให้คะแนนการฟังภาษาอังกฤษอื่น ๆ มีดังนี้

ตาราง 5 เกณฑ์การวัด Listening Skills

	ความกังวล 1 คะแนน	ต้องการพยายาม 2 คะแนน	ดี 3 คะแนน	ดีมาก 4 คะแนน
ความสามารถ ในการสนใจ	นักเรียนไม่มีสมาธิ กับการฟัง เสีย สมาธิและไม่ตั้งใจ ฟังได้ง่าย	นักเรียนพบว่า มี สมาธิกับการฟังได้ ยาก แต่ก็สามารถ เข้าร่วมได้เป็น ครั้งคราว	นักเรียนส่วนใหญ่ ตั้งใจฟังและ สามารถตั้งใจฟัง ได้ดี	นักเรียนมีสมาธิ อย่างเต็มที่และ ตั้งใจฟังตลอด การประเมิน
ความเข้าใจทั่วไป	นักเรียนไม่เข้าใจ คำศัพท์หรือข้อมูล เพียงพอที่จะตอบ คำถาม	แม้ว่านักเรียนจะ ไม่เข้าใจคำศัพท์ และข้อมูลมากนัก แต่ก็สามารถตอบ คำถามบางข้อได้	นักเรียนมีความ เข้าใจเกี่ยวกับ คำศัพท์และข้อมูล เป็นอย่างดี โดย คำถามส่วนใหญ่ ตอบได้สมบูรณ์	นักเรียนมีความ เข้าใจเกี่ยวกับ คำศัพท์และข้อมูล ทั้งหมดเป็นอย่างดี โดยตอบคำถาม ทั้งหมดได้สมบูรณ์
การฟังรายละเอียด	นักเรียนไม่สามารถ จับรายละเอียด เฉพาะเจาะจงได้ เมื่อฟัง และไม่ได้ รวมไว้ในคำตอบ	แม้ว่านักเรียน จะแสดงมี ความสามารถ ในการฟัง รายละเอียด แต่บางครั้งก็มี การรวมข้อมูล เฉพาะไว้ด้วย	นักเรียนสามารถ ใส่ข้อมูลและ รายละเอียดเฉพาะ ส่วนใหญ่ใน คำตอบของตนได้	นักเรียนรวมข้อมูล และรายละเอียด เฉพาะทั้งหมดใน คำตอบของตนได้
ความแม่นยำ ของคำตอบ	คำตอบของ นักเรียนส่วนใหญ่ ถูกละทิ้งหรือไม่ เกี่ยวข้องกับข้อมูล ที่กำหนดให้	นักเรียนรวมข้อมูล จำนวนเล็กน้อย แต่มีจำนวนมากที่ ขาดหายไปหรือ ไม่แม่นยำ	คำตอบส่วนใหญ่ ถูกต้องและ เกี่ยวข้องกับข้อมูล ที่ให้ไว้ โดยมี ข้อผิดพลาด เพียงเล็กน้อย	เนื้อหาถูกต้องและ สัมพันธ์กับข้อมูล ที่ให้ไว้เสมอ

ที่มา: Rubric (2021)

ตาราง 6 ความเข้าใจในการฟังสำหรับการประเมินแบบรูบริก

	เยี่ยม	ดี	พยายาม	ต้องพยายาม
ภาษาถิ่น	สามารถระบุภาษาถิ่นได้และไม่มีปัญหาในการทำ	เข้าใจสิ่งที่พูดมากที่สุดและยอมรับว่าภาษาถิ่นไม่ได้มาตรฐาน	เข้าใจบางส่วนของคำพูด มันฟังดูแปลกสำหรับตนเอง	ไม่เข้าใจ มันยากเกินไปที่จะเอาอย่าง
รายละเอียด	ได้รายละเอียดทั้งหมดและจดบันทึกไว้เพื่อพิสูจน์!	คิดว่าฉันได้รายละเอียดส่วนใหญ่แล้วพยายามจดบันทึกขณะฟัง	ไม่ได้รับรายละเอียดทั้งหมดแต่ก็พอเข้าใจสิ่งที่พวกเขาพูด	คิดว่ามันยากมากที่จะได้รายละเอียดใด ๆ กำลังจดจ่ออยู่กับเนื้อหาหลัก
ปัญหา	รู้เกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขาพูดถึงและสามารถเข้าใจการอ้างอิงและการเชื่อมโยง	รู้เล็กน้อยเกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขาพูดถึงและฉันสามารถใช้ความรู้ของฉันเพื่อทำความเข้าใจมากขึ้น	ไม่ค่อยรู้จักปัญหานี้ แต่คิดว่ามันเกี่ยวกับอะไร	รู้สึกว่าตนเองโง่...
มุมมอง	สามารถดูได้อย่างง่ายดายว่ามุมมองของใครถูกใช้	คิดว่าฉันจำมุมมองที่อยู่ในไฟกัสได้	ไม่แน่ใจว่าฉันเข้าใจมุมมองใด	มุมมองคืออะไร?
จุดสนใจ	มีความสุขกับความสามารถในการจดจ่อกับสิ่งที่ฟังและไม่อยากพลาดอะไร	สามารถมีสมาธิได้เกือบตลอดเวลาไม่คิดว่าตนเองพลาดข้อมูลใด ๆ	พยายามโฟกัสแต่มันไม่ได้ผลทั้งหมดเวลา แต่เดี๋ยวๆตนเองได้รับเนื้อหาส่วนใหญ่แล้ว	มีคำถาม?

ที่มา: ecotec education (2018)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปว่า การประเมินผลทักษะการฟังในการวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนเมื่อครูสอนไปแล้วนักเรียนสามารถโต้ตอบ เพื่อแสดงถึงความเข้าใจได้มากน้อยเพียงใด ในการเข้าใจคำพูดของคู่สนทนา พูดโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามปากเปล่า ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคลโดยใช้เกณฑ์การประเมินรูบริก (Rubrics) 3 ระดับ การกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ตาราง 7 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการฟังภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม	
	3	2	1			
1. ฟังประโยคและ ปฏิบัติตามคำสั่ง	ฟังออกและ ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ทั้งหมด	ฟังออกและ ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้เป็นส่วนใหญ่ และชัดเจน	แทบจะฟัง ไม่ออกและ ปฏิบัติตาม คำสั่งไม่ได้เลย	2	6	
2. ฟังคำสั่งแล้ว สามารถเลือก ภาพที่ตรงกับ คำสั่ง	สามารถเลือก ภาพที่ตรงกับ คำสั่งได้ถูกต้อง แม่นยำ	สามารถเลือก ภาพที่ตรงกับ คำสั่งได้เป็น บางส่วน	ไม่สามารถฟัง แล้วเลือกภาพที่ ตรงกับคำสั่งได้	2	6	
3. ฟังคำสั่งแล้ว สามารถปฏิบัติ ตามได้อย่าง คล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	มีความพยายาม อย่างจริงจังที่จะ ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้อย่าง คล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	ใช้ความพยายาม ที่จะปฏิบัติตาม คำสั่งและใช้ ภาษาท่าทาง เข้าช่วยบ้างใน การทำ ความ เข้าใจ	ใช้ความพยายาม ในปฏิบัติตามบ้าง แต่ไม่คล่องแคล่ว มากนัก	2	6	
				รวม	6	18

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

13 – 18 คะแนน หมายถึง ดี

7 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 6 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

ทักษะการพูด

1. ความหมายของทักษะการพูด

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของทักษะการพูด ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 3) กล่าวว่า การทักษะพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยา มารยาทและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับ

บุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศการพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมียุทธศาสตร์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึกข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์และรวบรวมการเตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว

2) สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้นมีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้อง

3) ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4) เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

5) ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

Valette (1977: 120 อ้างถึงใน นพมาศ หงษาชาติ, 2559: 46) การพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสื่อสารเพราะการพูดเป็นการแสดงออกเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความคิด ความเข้าใจของผู้พูด ส่วนความหมายของการพูดนั้นมีผู้ให้ความหมาย เช่น การพูดมิได้เป็นการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่ในด้านหน้าที่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และถ้าจะให้ดีขึ้นยังมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาการพูดสื่อสารที่ดีมีลักษณะท่าทางประกอบมีความสำคัญพอ ๆ กับความรู้เกี่ยวกับภาษา

Rimbi (2010 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 26) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะการแสดงออกโดยใช้วาจาเหมือนกับทักษะอื่น ๆ ซึ่งมีความซับซ้อนกว่าทักษะอื่น สำหรับการพูดนั้นเหมือนยุ่งยากแต่เป็นเพียงการออกเสียงคำ

Minda (2010 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 26) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นการใช้คำศัพท์จากเสียงสามัญ การเปล่งเสียง ไหวพริบ ความสามารถในการใช้ภาษา การแสดงความคิดเห็นแถลงการณ์เป็นคำพูด

Lanka (2010 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 26) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นการออกเสียงเพื่อการสื่อสารของมนุษย์ การพูดเป็นพื้นฐานของการสร้างประโยคโดยเป็นการรวบรวมคำศัพท์ในจำนวนมาก

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูดเป็นการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษาและท่าทาง เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ และข่าวสาร ให้ผู้ฟังได้รับรู้จุดประสงค์ของผู้พูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่า

เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียงถ้อยคำ และมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องสามารถใช้พฤติกรรมแสดงออกที่ไม่ใช้คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย ดังนั้นทักษะการพูดจึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นเวลานานจึงจะทำให้การพูดนั้นมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของทักษะการพูด

การพูดเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญ เพราะคำพูดเป็นเครื่องมือสื่อความคิดที่รวดเร็ว แพร่หลายได้อย่างยิ่ง ดังที่ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การสอนทักษะภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทั่วไปแล้วทักษะทั้ง 4 ด้านจะใช้ร่วมกัน การสอนทักษะทางภาษาไม่ควรสอนเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งหรือสอนทีละทักษะ ต้องมีการสอนทักษะอื่น ๆ เข้าร่วมอยู่เสมอ การฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทั้งหมดให้สัมพันธ์กันจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้ทักษะการพูดมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเป็นทักษะที่ต้องใช้ในบริบทและสถานการณ์จริง บางครั้งการพูดไม่สามารถเตรียมการล่วงหน้า หรือมีการตรวจสอบความถูกต้องได้ดังนั้นการฝึกฝนในการพูดจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การพูดเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีคุณค่าสำหรับบุคคลทุกอาชีพ ทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมเล็ก ๆ จนถึงสังคมขนาดใหญ่ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะเป็นผลให้ผู้สื่อสารทั้งสองฝ่ายเกิดการยอมรับ ซึ่งนำไปสู่ความร่วมมือในที่สุด เป็นทักษะที่ต้องใช้ในสถานการณ์จริง การฟัง-พูดอาจจะไม่มีโอกาสในการเตรียมการ หรือการตรวจสอบความถูกต้องเหมือนทักษะอื่น เช่น การเขียน ดังนั้นการฝึกฝนในการฟังและการพูดจึงมีความสำคัญ การฟัง-พูดที่ดีทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันส่งผลดีต่อตนเองและสังคม (กองบรรณาธิการเอ็มไอเอส, 2555: 1) นอกจากนี้ Effortless English (2017: 1) ได้กล่าวถึง ความสำคัญการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษากลางในหลายสาขา ซึ่งรวมถึงธุรกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความบันเทิง อีกทั้งยังเป็นภาษาที่มีการใช้งานมากที่สุดในอินเทอร์เน็ตโดยนับเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของเว็บไซต์ทั้งหมดสำหรับคนจำนวนมาก การเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิธีที่จะเข้าถึงข้อมูลการเชื่อมต่อและโอกาสที่กว้างขึ้น สอดคล้องกับ Harmer (2007: 9) ที่ได้เน้นย้ำว่าการให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกพูดเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะทักษะการพูดจะพัฒนาได้ ถ้าผู้เรียนมีโอกาสได้อยู่ในสถานการณ์จริง ยิ่งผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกมากเท่าใดผู้เรียนจะสามารถเก็บองค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ ไว้ในสมอง เมื่อผู้เรียนใช้ทักษะการพูดแบบอัตโนมัติอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้คำหรือวลี และกลายเป็นผู้ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในที่สุด โดยการฝึกพูดภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจว่ามีทักษะการพูดที่ดีกว่า

กล่าวโดยสรุป ทักษะการพูดเป็นเครื่องมือสำคัญในกระบวนการติดต่อสื่อสาร การพูดมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีความเข้าใจทางภาษาจนเกิดความคุ้นชินและซึมซับกลายเป็นส่วนหนึ่งของผู้ใช้ภาษา ดังนั้นการสอนทักษะการพูดจึงต้องมีกิจกรรมที่มีต้นแบบต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับสถานการณ์และตัวผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาในการฝึกฝน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติในที่สุด

3. ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด

Scott (1981: 70 อ้างถึงใน อุไร มากคณา, 2556: 42) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและ กิจกรรมไว้ดังนี้

- 1) ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
- 2) ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรที่จะอยู่ในปริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกต ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบทว่า ผู้พูดเป็นใคร มีความ รับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร
- 3) ขั้นการฝึกและถ่ายโอน กระทำทันทีหลังเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดเป็นคู่หรือพร้อมกัน ทั้งห้อง ควรให้ผู้ฟังได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง ผู้เรียนควรได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 25) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริม ทักษะการพูดจากง่ายไปหายาก เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของ เจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง อากัปกริยา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา

ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อ ต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ ในการพูด

- 2) ขั้นการฝึก

การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ดัดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

- 3) ขั้นถ่ายโอน

เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับ สถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

Ron (2010 อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 26) กล่าวว่า กิจกรรมการสอนพูดมีดังต่อไปนี้

- 1) การแข่งขันการเล่าเรื่อง

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เพราะเป็นกิจกรรมนักเรียนทุกคนนั่งเป็นวงกลม แล้วพูด/เล่าเรื่องอะไรก็ได้ที่นักเรียนชอบและสนใจ สำหรับกิจกรรมนี้ ครูเป็นผู้เริ่มเล่าเรื่องคนแรก โดยพูดประโยคสั้น ๆ จากนั้นให้นักเรียนเริ่มเล่าเรื่องจากประโยคที่ครูพูดจบไป นักเรียนแต่ละคนต้อง พูดคนละสี่ถึงสิบประโยค นักเรียนสามารถเพิ่มตัวละครใหม่ ๆ ได้

2) หาความแตกต่าง

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ และแต่ละคู่ได้ภาพ 2 ภาพที่แตกต่าง ตัวอย่างเช่น รูปภาพเด็กผู้ชายกำลังเล่นฟุตบอล และอีกภาพเด็กผู้หญิงกำลังเล่นเทนนิส ทั้งคู่ช่วยกันอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างของสองภาพนั้น

3) การสัมภาษณ์

นักเรียนสามารถดำเนินการสัมภาษณ์โดยการเลือกหัวข้อกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน เป็นความคิดที่ดีที่ครูจะได้จัดหัวเรื่องหลัก ๆ ที่ผู้เรียนรู้ และรู้ประเภทของคำถามที่นักเรียนสามารถถามหรือรู้วิธีการปฏิบัติ แต่นักเรียนควรเตรียมคำถามที่จะสัมภาษณ์ตัวนักเรียนเอง การสัมภาษณ์ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกความสามารถทางการพูด ซึ่งไม่มีในห้องเรียนแต่การเรียนรู้ในห้องเรียนช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะสังคมมากขึ้น หลังการสัมภาษณ์ นักเรียนแต่ละคนสามารถนำเสนอตัวเองในชั้นเรียนได้ มากกว่านั้นนักเรียนยังสามารถสัมภาษณ์บุคคลอื่นและแนะนำคู่สัมภาษณ์ของตัวเองในชั้นเรียนได้

Finocchiaro and Brumfit (1983: 141 อ้างถึงใน นพมาศ หงษาชาติ, 2559: 42) เสนอกิจกรรมในการสอนพูดดังนี้

- 1) ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อเป็นผู้ถาม
- 2) บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
- 3) ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
- 4) ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
- 5) ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
- 6) ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดให้
- 7) จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป
- 8) ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
- 9) ให้ได้วาทีอภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
- 10) ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
- 11) ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
- 12) ให้แสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนักเรียนได้ฝึกฝนการพูดจากแนวทางเหล่านี้แล้ว หากจะให้พัฒนาได้ดียิ่งขึ้นไปก็ต้องฝึกฝนอยู่บ่อย จึงจะสามารถพูดได้ดี

Henry (2010 อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา, 2560: 135) สรุป การสอนพูดนั้นประกอบด้วยกิจกรรม ก่อนการพูด ระหว่างการพูด และหลังจากการพูด กิจกรรมการสอนพูด มีดังนี้

- 1) การถามประโยคคำถามง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น

Hello! My name is ..... I'm from M.3. Can I ask you some questions?

What is your name?

How old are you?

What is your telephone number?

What is your favorite color?

What subject do you teach?

How many people are there in your family?

Can you play sport?

Can you eat spicy food?

I hope you have a great day, see you again next time.

2) การแสดงบทบาทสมมติ

เป็นวิธีการทำให้นักเรียนได้พูดและแสดงออก นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติในหลากหลายบริบท สำหรับกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนให้ข้อมูลกับนักเรียน เช่น บทบาทของตัวละครนั้น ๆ เขาคิดหรือรู้สึกอะไร เริ่มตั้งแต่ง่าย ๆ จากการเลียนแบบสัตว์ เช่น เลียนการเดินของสัตว์ เลียนการบินของนก เลียนเสียงร้องของสัตว์ประเภทต่าง ๆ ไปจนถึงการแสดงละครเป็นเรื่องราว

3) ช่องว่างระหว่างข้อมูล

สำหรับกิจกรรมนี้ นักเรียนได้ใช้ความคิดในการทำงานเป็นคู่ นักเรียนคนแรกมีข้อมูล แต่นักเรียนคนที่สองไม่มีข้อมูลนั้น โดยนักเรียนคนแรกจะกระจายความรู้ให้นักเรียนคนแรก กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลมีประโยชน์มากมาย เช่น การแก้ไขปัญหาหรือการรวบรวมข้อมูล ในทางเดียวกัน แต่ละคู่มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากกิจกรรมไม่สามารถสมบูรณ์แบบได้ ถ้าแต่ละคู่ไม่ค้นหาข้อมูลที่จำเป็น กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสพูดอย่างกว้างขวางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของภาษา

4) การรายงาน

ก่อนการเรียนผู้สอนให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร และในห้องเรียนนักเรียนรายงานสิ่งเหล่านั้นให้เพื่อนฟังในสิ่งซึ่งนักเรียนค้นหาข่าวที่นักเรียนสนใจ นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับประสบการณ์

5) บรรยายภาพ

การใช้ภาพในกิจกรรมพูดให้รูปภาพนักเรียนหนึ่งภาพและให้นักเรียนบรรยายสิ่งที่อยู่ในภาพ สำหรับกิจกรรมนี้นักเรียนสามารถทำในรูปแบบกลุ่ม แต่ละกลุ่มผู้สอนให้รูปภาพที่แตกต่างกัน นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนบรรยายภาพกันภายในกลุ่มจนครบทุกคน กิจกรรมนี้ส่งเสริมการสร้างสรรค์และจินตนาการของนักเรียน

สรุปได้ว่า ดังนั้นในการสอนทักษะต่าง ๆ ไม่เฉพาะแต่การสอนพูดเท่านั้น ครูผู้สอนควรมีความรู้และความชำนาญในเรื่องของเนื้อหา ศัพท์ เสียง และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและแม่นยำ จึงจะสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูดให้แก่ผู้เรียนได้อย่างสอดคล้องกับระดับและศักยภาพของผู้เรียนและเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

4. การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษาและเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) นักวิชาการได้ให้ความหมายแตกต่างกันดังนี้

Luoma (2009: 59-60 อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 25) กล่าวว่า การประเมินการพูดเป็นสิ่งที่ยากเนื่องจากทักษะการพูดมีหลายปัจจัยซึ่งมีอิทธิพลต่อผลการประเมิน อย่างไรก็ตามบางคนสามารถพูดภาษาได้ดีขึ้นเพราะพวกเขาคาดหวังถึงคะแนนการสอบว่าคำตอบนั้นถูกต้อง เพียงแค่เหมาะสมสำหรับจุดประสงค์ของการพูด นั่นเป็นหลักการและแตกต่างจากเนื้อหาของครูและผู้ทดสอบพยายามที่จะทำให้สำเร็จทั้งหมดนี้ผ่านช่วงขั้นตอนที่แตกต่าง การพิจารณาการทดสอบการพูด คะแนนการพูดแสดงถึงความสามารถในการพูดภาษา แบบทดสอบมักอยู่ในรูปแบบของตัวเลข 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการในชีวิตประจำวัน สามารถใช้รูปแบบการพูดที่สุภาพเหมาะสม แก้ไขปัญหาที่งานที่ได้รับเกี่ยวกับการพูดทั่วไป แต่เวลาพูดสนทนาค่อนข้างช้าและผิดโครงสร้างทางภาษา มักจะใช้ภาษามือและท่าทางช่วยให้เข้าใจมากขึ้น

ระดับที่ 2 แก้ไขปัญหาในการพูดเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันที่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลง่าย ๆ อย่างไรก็ตาม ผู้พูดภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถพิจารณาได้จากข้อจำกัดของคำพูดที่แสดงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น การประสบความสำเร็จในการพูดก่อนการคาดการณ์ว่าคู่สนทนาจะช่วยผู้พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อความนั้น สำเนียงอาจชัดเจนกว่าภาษาเป้าหมาย ดังนั้นการเรียกร้องความพยายามมาก ๆ จากคู่สนทนาจึงคิดว่าการประสบความสำเร็จในการพูด

ระดับที่ 3 พูดแก้ไขปัญหาในการพูดคล้ายกับสถานการณ์ที่สุด และสามารถพูดสิ่งที่กระทำในชีวิตประจำวัน พูดค่อนข้างช้า มีบางคำหยุดไม่เป็นธรรมชาติ สามารถเข้าใจได้แม้ว่าสื่อสารในรูปแบบเจ้าของภาษาภาษาต่างประเทศ โครงสร้างภาษาอังกฤษและคำศัพท์ ไปยังภาษาเป้าหมาย เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้องตามมาตรฐานของภาษาเป้าหมาย

ระดับที่ 4 พูดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการแสดงได้ดี แสดงได้โดดเด่นและชัดเจนระหว่างการแสดงที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ บางประเด็นสามารถรายงานและอธิบายให้เห็นความคิดและความเข้าใจได้ดี สามารถพูดและบรรยายภาพ เสียง และประสบการณ์ แต่พูดอ้อมค้อมในแต่ละวัน การพูดสื่อสารเพราะภาษาไม่ชัดเจนเพียงพอ

ระดับที่ 5 พูดได้อย่างคล่องแคล่วโดยไม่มีการต้องสอบถามอย่างชัดเจน ในการแสดงทั้งทางสีหน้าและท่าทาง แสดงเป็นตัวละครที่ได้รับบทบาทอย่างเป็นธรรมชาติ ความสัมพันธ์เหมาะกับระยะเวลา สามารถแสดงได้อย่างชัดเจนถึงรายละเอียดของเนื้อหาหรือแม้กระทั่งประเด็นที่ยาก

และซับซ้อน สามารถใช้สำนวนของเจ้าของภาษาในการแสดงออก และมีความแตกต่างในการแสดงเป็นอย่างดี

ระดับที่ 6 พูดสำเนียงเจ้าของภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ใช้ภาษาได้ดี ในการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางได้อย่างถูกต้อง แม่นยำในการแปล มีการใช้สำนวนภาษาหลายหลากเหมือนกับเจ้าของภาษา แสดงในหัวข้อที่ยากและซับซ้อน มีความคิดที่แตกต่างนำมาสู่การสรุป การรายงานที่เหมาะสม

Valette (1977 อ้างถึงใน นพมาศ หงษาชาติ, 2559: 44) แบ่งองค์ประกอบการประเมินการพูดไว้ 5 ด้าน คือ

- 1) ความคล่อง มิได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่น และความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด
- 2) ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
- 3) ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
- 4) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสารหมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
- 5) ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูด

ทวีศักดิ์ ชูมา (2560: 135) เถกเถกการประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษนั้นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาซึ่งหมายถึงมีการออกเสียงคำศัพท์ และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพียงใด และองค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งหมายถึงการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการพูด ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายเพียงใด ส่วนการประเมินอีกลักษณะหนึ่งได้แก่การประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมที่ประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอยู่ในระดับเกณฑ์ขั้นต่ำ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ปานกลาง ดี ดีมาก

สภาการทดสอบประจำท้องถิ่นมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษในระดับต้น (University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING, 1996 อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา, 2560: 135-136) ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ มีดังนี้

- 1) ความคล่องแคล่วการใช้ภาษาอังกฤษ (Fluency)
- 2) ความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษ (Accuracy and Appropriateness of Language)
- 3) การออกเสียง (pronunciation)
- 4) ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (task achievement)

ในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับคะแนน เช่น การวัดความคล่องแคล่วการใช้ภาษาได้อย่างต่อเนื่อง ให้คะแนน 1 คะแนน ไม่สามารถพูดอังกฤษได้ ให้ 2 คะแนน พูดได้แต่ไม่ต่อเนื่องกันและยากแก่การเข้าใจ ให้ 3 คะแนน พูดด้วยความลังเล จนทำให้ผู้ฟังขาดความ

อดทนที่จะฟัง ได้ 4 คะแนน พุดด้วยความลังเลใจอย่างเห็นได้ชัดแต่ไม่มีอุปสรรคกับการสื่อสารกับผู้อื่นและให้ 5 คะแนน พุดสื่อสารได้โดยใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และข้อความที่ถูกต้อง

Baker and Westrup (2003: 144-145 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558: 5) กล่าวว่า การทดสอบเป็นสิ่งสำคัญมากที่ทำให้ทราบว่า ทำไม่ต้องทดสอบการพูดของนักเรียน ดังนั้นควรตัดสินใจชนิดของการทดสอบเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือทำ 4 ชนิดที่แตกต่างกันของการทดสอบ มีดังนี้

1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เป็นชนิดที่พบมากที่สุดของการทดสอบ บางครั้งถูกเรียกว่า การทดสอบความก้าวหน้าหรือความสำเร็จ จะใช้เพื่อค้นหาสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ การทดสอบเหล่านี้จึงต้องเป็นไปตามเนื้อหาและภาษาของหลักสูตรหรือหนังสือเรียนที่ได้ใช้ ผู้สอนสามารถทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทุกสิ้นเดือน ทุกภาคเรียน หรือทุกปีหากผลการทดสอบเป็นที่น่าผิดหวัง บางทีผู้สอนต้องคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ใช้ หรือว่าวัสดุใหม่ที่ถูกนำเร็วเกินไป อาจจะเป็นเพียงการทดสอบที่ยากเกินไป ดังนั้นควรให้ความคาดหวังที่แท้จริงกับนักเรียน กระตุ้นความสำเร็จของนักเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นสิ่งสำคัญ

2) การสอบวัดระดับ

การสอบวัดระดับทำให้ผู้สอนสามารถจัดเรียงเป็นกลุ่มนักเรียนกลุ่มเดียวกันและระดับที่เหมาะสม การทดสอบดังกล่าวต้องเป็นแบบทั่วไปมากที่สุดและครอบคลุมหลากหลายความสามารถ สอบวัดระดับความต้องการภาษาที่จะนักเรียนคาดหวัง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเชื่อมโยงการทดสอบอย่างใกล้ชิดกับหลักสูตรที่นักเรียนจะปฏิบัติตาม

3) การทดสอบวินิจฉัย

การทดสอบวินิจฉัยเสร็จที่จุดเริ่มต้นของหลักสูตร ทำให้สามารถค้นหาความต้องการที่แน่นอนของนักเรียนเพื่อสามารถวางแผนหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนรู้ได้

4) การทดสอบความชำนาญ

การทดสอบความสามารถมักจะมีการกำหนดโดยสถาบันภายนอก โดยทดสอบความสามารถของนักเรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตจริง

University of Cambridge ESOL Examination (2009 อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา, 2560: 137) สรุปเกี่ยวกับการทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูด ในการให้รายละเอียดถึงการทำงานของนักเรียน การทดสอบ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว การนำเสนออย่างสั้นและการสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล สิ่งเหล่านี้เป็นการดำเนินการและการประเมินโดยตรวจการพูดของผู้ทดสอบ ทำการบันทึกและทำเครื่องหมายโดยผู้ประเมิน การประเมินจะขึ้นอยู่กับ

- 1) ความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาที่นักเรียนใช้ (ไวยากรณ์และคำศัพท์)
- 2) การพัฒนาการพูดสนทนาและการสร้างกระบวนการความคิดของนักเรียน
- 3) ความคล่องแคล่วในการพูด
- 4) ความเข้าใจในการพูดออกเสียงของผู้เรียน
- 5) ความชัดเจนที่ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือในการพูดสนทนา

การทดสอบจะดำเนินการตรวจสอบเป็นรายบุคคลโดยผู้ทดสอบหลายคน คือ ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ โดยนักเรียนถือสมุดบันทึกการสนทนาไปให้ครูที่พบ และถามประโยคคำถามภาษาอังกฤษโดยไม่ดูประโยคในสมุดบันทึก เป็นการถามจากความเข้าใจและความคล่องแคล่วโดยเมื่อถามเสร็จแล้ว ครูที่นักเรียนถามจะลงชื่อเพื่อประเมินนักเรียนคนนั้นๆ

5. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) ครูและนักเรียนควรที่จะกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ซึ่งควรจัดทำให้เสร็จก่อนที่นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติงาน เพราะเกณฑ์การประเมินสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสอน เปรียบเสมือนเป้าหมายในการเรียนที่นักเรียนจะต้องรับทราบว่าครูต้องการอะไร และนักเรียนจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้คะแนนนั้นมา การกำหนดเกณฑ์การประเมินจะช่วยให้สิ่งคาดหวังและมาตรฐานของงานชัดเจนขึ้น จากการศึกษาเอกสารการตั้งเกณฑ์ประเมินต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 188) ได้เสนอเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีการตัดสินคุณภาพความสามารถของผู้เรียน 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุงทั้งหมด 3 ระดับ ดังนี้

ตาราง 8 เกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูดของผู้ใช้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ระดับ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก /ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น ประเมิน	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	ออกเสียง	ออกเสียง	ออกเสียง	ออกเสียง	2	8
	คำศัพท์และ ประโยคได้	คำศัพท์และ ประโยคได้	คำศัพท์และ ประโยคได้	คำ/ประโยค ผิดหลักการ		
	ถูกต้องตาม หลักการ	ถูกต้องตาม หลักการ	ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง ทำให้สื่อสาร		
	ออกเสียง	ออกเสียง	ขาดการ	ไม่ได้		
	ออกเสียง	ออกเสียง	ออกเสียง			
	เน้นหนักใน คำ/ประโยค	เน้นหนักใน คำ/ประโยค	เน้นหนัก			
	อย่าง สมบูรณ์	เป็นส่วน ใหญ่				

ตาราง 8 (ต่อ)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก /ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น ประเมิน						
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ ทำให้ สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บาง คำทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดง ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด	แสดง ท่าทางและ พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสม กับบท บรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสม บรรยายแต่ ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่านไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	1	4
		รวม			5	20
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ						
คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้						
16 – 20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก				
13 – 15 คะแนน	หมายถึง	ดี				
10 – 12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้				
น้อยกว่า 10 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง				

นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษอื่น ๆ มีดังนี้

ตาราง 9 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนการพูดอังกฤษ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น การประเมิน						
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหาถูกต้อง ตามหัวข้อที่ กำหนด ออก เสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ ตรงประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	สื่อสารได้ ตรงประเด็น เป็นบางส่วน เนื้อหาและ การออก เสียงถูกต้อง	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียง ไม่ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	3	12
ความสามารถ ในการพูด	พูดได้ คล่องแคล่ว พูดเป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออก ทางสีหน้า และท่าทาง อย่าง เหมาะสม	พูดได้ คล่องแคล่ว พูดเป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตา กับผู้ฟัง มีการ แสดงออก ทางสีหน้า และท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตา กับผู้ฟัง น้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสาน สายตากับ ผู้ฟังบ้าง เป็น ระยะ	2	8
		รวม			5	20

ที่มา: แม็คเคดูเคชั่น (2560)

ตาราง 10 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนการพูด

รายการ การประเมิน	ระดับคะแนน				
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
1. การออกเสียงและ ทำนองเสียง (Pronunciation and intonation)	ออกเสียงได้ แต่ก็ยาก แก่การทำ ความเข้าใจ	มีการออก เสียงที่ผิด อยู่มาก	พูดโดยมี สำเนียง ภาษาแม่ ปะปนอยู่ บ้าง แต่ก็ยัง พอเข้าใจ	สามารถออก เสียงให้ผู้ฟัง เข้าใจได้ อย่างชัดเจน	สามารถออก เสียงถูกต้อง ชัดเจน ใกล้เคียงหรือ คล้ายคลึงกับ ใกล้เคียงหรือ คล้ายคลึงกับ เจ้าของภาษา
2. คำศัพท์ (Vocabulary)	มีความ สามารถใน การใช้คำศัพท์ ค่อนข้าง จำกัดมี คำศัพท์ พื้นฐานสะสม อยู่เพียง ประมาณ 100 คำ	มีความ สามารถใน การใช้คำศัพท์ ค่อนข้างจำกัด มีคำศัพท์ พื้นฐานสะสม อยู่เพียง ประมาณ 200 คำ	มีความ สามารถใน การใช้ คำศัพท์อยู่ ในระดับ พอใช้	มีความ สามารถใน การใช้ คำศัพท์ได้ อย่าง เหมาะสม	มีความ สามารถใน การใช้คำศัพท์ ในการสนทนา ได้อย่าง เหมาะสม อีกทั้งรู้จักใช้ สำนวนใน การสนทนา ด้วย
3. โครงสร้าง ไวยากรณ์ (Grammatical structure)	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์ อยู่มากแม้แต่ ในประโยค สนทนา ง่าย ๆ	สามารถใช้ ไวยากรณ์ใน วงจำกัด สามารถ สนทนาได้ โดยการใช้ ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ	ใช้ไวยากรณ์ ผิดพลาดอยู่ บ้างแต่ผู้ฟังก็ สามารถฟัง เข้าใจได้	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่มีได้ทำให้ ความหมาย ของประโยค เปลี่ยนไป	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้อง สื่อ ความหมาย ของประโยคได้ ชัดเจน
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	มีการหยุดเว้น ช่วงในการพูด บ่อยมาก แม้แต่ใน ประโยค สนทนาสั้น ๆ	มีการหยุดเว้น ช่วงในการพูด บ้าง แต่ผู้ฟัง สามารถเข้าใจ สิ่งที่พูดได้	สามารถพูด ต่อเนื่องได้ พอใช้แต่ยังมี การหยุดเว้น ช่วงบ้าง เล็กน้อย	สามารถ พูดได้ คล่องแคล่ว แต่ยังไม่เป็น ธรรมชาติ	สามารถพูด ได้อย่าง คล่องแคล่วพูด สนทนาได้เป็น ธรรมชาติ

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ การประเมิน	ระดับคะแนน				
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
5. ความพยายาม ในการสื่อสาร (Effort to communicate)	ใช้ความ พยายามใน การสื่อสาร น้อย และ ไม่สนใจว่า ผู้ฟังจะเข้าใจ ในสิ่งที่ตนพูด หรือไม่	ใช้ความ พยายามใน การพูดบ้าง แต่ไม่พยายาม มากนักใน การที่จะพูด ให้ผู้ฟังเข้าใจ	ใช้ความ พยายามที่จะ พูดให้ผู้ฟัง เข้าใจ โดย พยายามพูด เสริมเติม ประโยคบ้าง และใช้ภาษา ท่าทางเข้า ช่วยบ้าง ในการทำ ความเข้าใจ	มีความ จริงจังที่จะพูด ให้ผู้ฟังเข้าใจ ใช้ความ พยายามอย่าง มากที่จะพูด เสริมเพิ่มเติม เพื่อความ เข้าใจที่ ชัดเจนยิ่งขึ้น และมีการใช้ ภาษาท่าทาง ประกอบ การพูด	มีความ เป็นพิเศษที่ จะพูดให้ผู้ฟัง เข้าใจสามารถ แสดงออกถึง ความพยายาม อย่างสูง ทั้ง น้ำเสียง คำพูด กิริยาท่าทาง เพื่อช่วยให้ผู้ฟัง เข้าใจในสิ่งที่ ตนพูดโดย เสริมเพิ่มเติม รายละเอียด

ที่มา: ไชยวุฒิ มาไว (2561)

จากที่กล่าวมา สรุปว่า การประเมินทักษะการพูดในการวิจัยนี้เป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความเข้าใจโดยออกมาเป็นคำพูดหรือประโยค ทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้วสามารถสนองตอบด้วยท่าทางหรือพูดเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง วัดได้โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นการทดสอบพูดบรรยายเป็นรายบุคคลโดยใช้เกณฑ์การประเมินรูบิก (Rubrics) 3 ระดับ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 11 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการฟังภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	3	2	1		
1. พูดคำศัพท์จาก การแสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อม บอกความหมาย	พูดออกเสียง คำศัพท์จากการ แสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อมบอก ความหมายได้ อย่างถูกต้อง แม่นยำ ตรงตาม เนื้อหา	พูดออกเสียง คำศัพท์จากการ แสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อมบอก ความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่	มีความพยายาม ในการพูดออก เสียงคำศัพท์ จากการแสดง ท่าทางของ เพื่อนแต่บอก ความหมายไม่ได้ มากนัก	2	6
2. พูดประโยคจาก ภาพที่กำหนดให้	พูดประโยคจาก ภาพที่กำหนดให้ ได้ทั้งหมด ได้ อย่างถูกต้อง และตรงตาม เนื้อหา	พูดประโยคจาก ภาพได้เป็นส่วน ใหญ่	มีความพยายาม ในการพูด ประโยคจาก ภาพ แต่พูดได้ น้อยมาก	2	6
3. พูดออกคำสั่ง และให้เพื่อน ปฏิบัติตาม	พูดออกคำสั่งได้ คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าและ ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกคำสั่งได้ คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าและ ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดออกคำสั่ง เหมือนท่องจำ มีการประสาน สายตากับผู้ฟัง บ้างเป็นระยะ	2	6
รวม				6	18

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

13 – 18 คะแนน หมายถึง ดี

7 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 6 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ราชบัณฑิตสถาน (2556: 577-588) ให้ความหมายของคำพอใจว่า “สนใจ ชอบใจ เหมาะ” และความหมายของคำ พึงใจว่า “พอใจ ชอบใจ”

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์ (2560: 189) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสภาพความรู้สึกที่มีความสุข สดชื่น เป็นภาวะทางอารมณ์เชิงบวกที่บุคคลแสดงออก เมื่อได้รับผลสำเร็จทั้งปริมาณ และคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมาย ตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง โดยมีการจูงใจ (Motivation) หรือสิ่งจูงใจ (Motivators) เป็นตัวเหตุ

วีรพล แสงปัญญา (2561: 49) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องของความรู้สึกที่บุคคล มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันออกไป บุคคล จะมีความพึงพอใจมากหรือน้อยเกี่ยวกับสิ่งใดนี้บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลอย่างยิ่ง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ดีใจ พอใจ มีความรู้สึกดีและมีความสุขที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษก็คือ ความรู้สึกชอบ ดีใจ พอใจ มีความรู้สึกที่ดีและมีความสุขที่ได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือในการวัดความพึงพอใจ

มีนักจิตวิทยากล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังต่อไปนี้

จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560: 20) ได้แบ่งแบบวัดความพึงพอใจ โดยสรุปได้ดังนี้

1) การวัดแบบอัตนัย (Subjective Measurement) เป็นการทดสอบกลุ่มและความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่เรียกว่า สังคมมิติ (Stoichiometry) เพื่อศึกษาถึงการยอมรับและไม่ยอมรับความชอบและไม่ชอบระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

2) การวัดแบบปรนัย (Objective Measurement) โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งวัดสังคมมิติ และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เจตคติรวมทั้งการสัมภาษณ์ ตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจต่ำ ได้แก่ การหยุดงาน การลาออก การขาดงาน ความเบื่อหน่ายในการทำงาน เป็นต้น

มณีญา สุราช (2560: 60) กล่าวถึงวิธีการวัดความพึงพอใจว่ามีวิธีการสำคัญอยู่ 4 วิธี คือ

1) การสังเกตการณ์ (Observation) โดยผู้บริหารสังเกตการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน จากการแสดงออก การฟัง การพูด สังเกตจากการกระทำ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์

2) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยการสัมภาษณ์จะต้องเผชิญหน้ากันเป็นส่วนตัวหรือสนทนากันโดยตรงแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยวาจา

3) การตอบแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นวิธีที่นิยมกันมากโดยให้ผู้ปฏิบัติงาน แสดงความคิดเห็นเป็นความรู้สึกลงในแบบสอบถาม การสร้างคำถามต้องพิจารณาอย่างดี เพื่อที่จะตั้งคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ได้ทั้งหมดและลักษณะของคำถามจะต้องให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจสมบูรณ์ครบถ้วน

4) การเก็บบันทึก (Recording Keeping) เป็นการเก็บประวัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนในเรื่องเกี่ยวกับผลงาน การร้องทุกข์ การขาดงาน การลางาน การฝ่าฝืนระเบียบวินัยและอื่น ๆ

Stromberg (1984 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ์, 2560: 51) การวัดความพึงพอใจนั้นจะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่นิยมใช้กัน ดังนี้

1) การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือการสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2) การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจ แบบสอบถามถึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตรฐาน

ในการสร้างความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง จังหวัดสงขลา ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีลักษณะแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) มีการกำหนดระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2559: 224-226) กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีพอฟังใจน้อยที่สุด

ในการวัดมาตราส่วนประเมินค่า ใช้เกณฑ์ซึ่งเป็นระบบเดียวกันกับการตรวจให้คะแนน จะใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บุญชม ศรีสะอาด (2561: 73) กล่าวว่า ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นและความหมายดังนี้

คะแนน 5 ระดับมากที่สุด	แสดงว่า	รู้สึกพอใจมากที่สุด
คะแนน 4 ระดับมาก	แสดงว่า	รู้สึกพอใจมาก
คะแนน 3 ระดับปานกลาง	แสดงว่า	รู้สึกพอใจปานกลาง
คะแนน 2 ระดับน้อย	แสดงว่า	รู้สึกพอใจน้อย
คะแนน 1 ระดับน้อยที่สุด	แสดงว่า	รู้สึกพอใจน้อยที่สุด

ในการแปลผลได้ใช้เกณฑ์การพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2558: 35) ได้กล่าวถึงเครื่องมือประเภทมาตรวัดทัศนคติไว้ว่าเป็นข้อความที่ใช้เพื่อการเก็บข้อมูลทางด้านจิตพิสัย เช่น ความคิดเห็นความสร้างสรรค์ทัศนคติต่าง ๆ เป็นต้น มาตรวัดทัศนคติมีอยู่หลายชนิด แต่ในการวิจัยเทคโนโลยีการศึกษานิยมใช้มาก คือ วิธีของลิเคิร์ต (Likert) การวัดทัศนคติตามวิธีนี้จะกำหนดช่วงความรู้สึกของคนเป็น 5 ช่วงหรือ 5 ระดับ

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจทำให้ทราบถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ความชอบ และการยอมรับของผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี ย่อมส่งผลไปถึงการเรียนรู้ที่ดีที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง จังหวัดสงขลา ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบสอบถามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับทักษะการฟัง พูด และความพึงพอใจ

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับทักษะการฟัง พูด และความพึงพอใจ

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทางร่วมกับเพลง	ทักษะ การฟัง	ทักษะ การพูด	ความพึงพอใจ	
			ด้านกิจกรรม	ด้านเนื้อหา
ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต	✓		✓	✓
ขั้นที่ 2 ขั้นสังเกต	✓	✓	✓	✓
ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบ ร่วมกับเพลง	✓	✓	✓	✓
ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ		✓	✓	✓
ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท	✓	✓	✓	✓

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิจัยในประเทศ

ภทรวดี ปันติ (2558: 87-88) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.43 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.13 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.56 ส่วนคะแนนการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนในภาพรวมส่วนใหญ่มีผลการประเมินในระดับดีมาก

วารุณี ศิริ (2560: 195) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และ

การทดสอบสมมุติฐานใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.73/75.83 ค่าดัชนีประสิทธิผล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.27 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเฉลี่ย 4.20

รมิตา บุญยะมา (2560: 191) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ชลณี หละดำ (2561: 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงอยู่ในระดับมาก

สุภารัตน์ กล้าพบุตร (2561: 192) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็ก และ 2) นำเสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทดลองใช้ในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านลำพญา จังหวัดนครปฐม จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 2) แบบทดสอบการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบวิลคอกซัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนทุกคนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กมีความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ (1) นำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมการตอบสนองด้วยท่าทาง (2) ฟังและชมวีดิทัศน์เพลงสำหรับ

เด็ก (3) ออกคำสั่งพร้อมทั้งแสดงการตอบสนองด้วยท่าทาง (4) ฟังคำสั่งและแสดงการตอบสนองด้วยท่าทาง (5) ออกเสียงคำศัพท์ (6) เล่นเกมการตอบสนองด้วยท่าทาง และ (7) ทบทวนคำศัพท์

ศิริพร พละโชติ (2561: 81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาหิน อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน เครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ Body actions แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 7.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 5.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 ส่วนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนน คะแนนเฉลี่ย 7.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 21.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.62 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 14.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.36 คะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิตยา หอมชาลี (2562: 51) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มที่สอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเปรมประชา (สายหยุด-เกษม สงเคราะห์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มหลายขั้นตอน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ แต่ละกลุ่มมีนักเรียนจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น 0.71 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีที่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.40 และการสอนแบบปกติมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

พลภูมิ เชื้อสง่า (2563: 65) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูดและความคงทน ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง พูดและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทางเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง พูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนที่รับการสอนแบบปกติ และศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองจำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสังข์ทองวิทยา จังหวัดกระบี่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีค่าความยากระหว่าง 0.25-0.75 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 82.06/80.31 ความสามารถด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับมากที่สุด

2. วิจัยต่างประเทศ

Nina (2012: 1) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Teaching English Vocabulary By Using Total Physical Response (TPR) method At SDN Banduangkulon ได้ทดลองศึกษาวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

Umarchanova (2018: 11-16) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Using Total Physical Response (TPR) in Primary School Classes ได้ทำการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในระดับชั้นประถมศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาเป็นไปได้ยากเพราะเด็กมักไม่มีสมาธิจดจ่อในการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีการดึงดูดนักเรียนให้หันมาใส่ใจโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อให้นักเรียนได้ซึมซับการเรียนรู้ภาษาผ่านการเล่นและกิจกรรมอื่น ๆ ที่

สนุกสนานผ่านการเลียนแบบและการแสดงออกตามต้นแบบ โดยเด็ก ๆ จะมีการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ผ่านการร้องเพลงและเล่าเรื่อง ทำให้นักเรียนสามารถเริ่มอ่านและเขียนได้ โดยทักษะต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้ในอนาคต นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองยังเป็นการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถของนักเรียน ทำให้เรียนภาษาประสบความสำเร็จ

Arlette (2020: 44) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Promoting TPR Method in Teaching Vocabulary for EFL Beginners in Benin Secondary Schools การศึกษาครั้งนี้เป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการศึกษาจากนักเรียน จำนวน 150 คน และครูผู้สอน จำนวน 26 คน โดยดำเนินการศึกษาทัศนคติและปฏิกิริยาต่อการเรียนภาษาอังกฤษผ่านการตอบแบบสอบถาม โดยผลการวิจัยพบว่า การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เร็วและง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังมีการได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนและเพื่อนเพื่อให้อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองประสบความสำเร็จ จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางไปต่อยอดในการวิจัยและการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่เพิ่มสูงขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ทำให้อผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงมาพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีกิจกรรมที่สนุกสนาน เหมาะสำหรับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูด ในการสอนภาษาต่างประเทศหลาย ๆ ภาษา และเหมาะสำหรับผู้เรียนในวัยเริ่มเรียน เพราะมีความตื่นตัวสูงชอบการแสดงออกและการเคลื่อนไหวร่างกาย นอกจากนี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีและมีความพึงพอใจต่อการเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีสอนนี้มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ และศึกษาความพึงใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย ท่าหิน บ่อตาน บ่อแดง วัดจันทร์ จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการทดลองเป็นแบบ One-Shot Case Study (ศุภชัย นาทะพันธ์, 2559: 29) ดังนี้

ตาราง 13 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ทรีตเมนต์	ทดสอบหลัง	
E	X	T ₂	
เมื่อ	E	แทน	กลุ่มทดลอง
	X	แทน	การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง
	T ₂	แทน	การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

แบบแผนการทดลองแบบ One-Shot Case Study มุ่งเน้นการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น โดยดำเนินการทดลองแล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตามว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง จำนวน 10 แผน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนให้นักเรียนฟังเพลง โดยให้นักเรียนแสดงท่าทางตามที่ได้ยิน ซึ่งทำการทดสอบทีละคน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubrics 3 ระดับ
3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนแสดงท่าทางและให้นักเรียนพูดคำศัพท์คำนั้น ซึ่งทำการทดสอบทีละคน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubrics 3 ระดับ
4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
  - 1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศวิชาภาษาอังกฤษ และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสีทิงพระ จังหวัดสงขลา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
  - 1.2 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง และการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้เพลงในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
  - 1.3 การคัดเลือกเนื้อหาในการนำมาพัฒนาเพื่อใช้ในการสอนทักษะการฟัง-การพูดที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
  - 1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง จำนวน 10 แผน โดยในแต่ละแผนประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้
    - 1.4.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
    - 1.4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
    - 1.4.3 สาระสำคัญ
    - 1.4.4 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1.4.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 1.4.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.4.7 กิจกรรมการเรียนรู้
- 1) ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)
  - 2) ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)
  - 3) ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)
  - 4) ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)
  - 5) ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)
- 1.4.8 การวัดและประเมินผล
- 1.4.9 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 1.4.10 บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ในแต่ละแผนประกอบด้วย ชื่อเรื่อง เพลง และ เวลา ดังตาราง 14

ตาราง 14 ชื่อเรื่อง เพลง และเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแต่ละแผน

แผน	เรื่อง	เพลง	เวลา (ชม.)
1	My body 1	This is my head	1
2	My body 2	What's this?	1
3	My body 3	Make a face	1
4	My body 4	Walking In The Jungle	1
5	My body 5	One Little Finger	1
6	My body 6	look in the mirror	1
7	My body 7	This is Me	1
8	My body 8	Head Shoulders Knees & Toes	1
9	My body 9	My Body	1
10	My body 10	The Finger Family Song	1
รวม			10

มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

ครูเป็นผู้แสดงพฤติกรรมในการถ่ายทอดความรู้ด้วยการออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ ทำซ้ำ ๆ 2-3 ครั้ง ในขณะที่ออกคำสั่งผู้สอนจะแสดงท่าทางไปด้วย และนักเรียนแสดงท่าทางตามครู แต่ไม่พูด

ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

นักเรียนเลียนแบบการกระทำและสามารถแสดงออกด้วยท่าทางนั้นโดยผู้สอนไม่ปฏิบัติหรือสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง เพื่อเป็นการดูว่านักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้เองหรือไม่

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

นักเรียนมีความมั่นใจที่จะปฏิบัติด้วยตนเองอย่างถูกต้องโดยผู้สอนนำเพลงในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body เรื่อง My body (Lesson 1-10) มาทดสอบเพื่อให้นักเรียนมีความแม่นยำในภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ละคน ถ้านักเรียนสามารถแสดงตามคำสั่งได้แสดงว่าเกิดความเข้าใจต่อคำเหล่านั้น โดยเพลงที่จะนำมาใช้ในการสาธิตครั้งนี้ ประกอบไปด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง ประกอบด้วย This is my head, What's this?, Make a face, Walking In The Jungle, One Little Finger, look in the mirror, This is Me, Head Shoulders Knees & Toes, My Body และ The Finger Family Song

ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งใหม่ ๆ ได้อย่างชำนาญในสถานการณ์ที่หลากหลายนักเรียนเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ หรือมีปฏิกริยาปรับเปลี่ยนให้เป็นที่ตนต้องการทำให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดมากขึ้น เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้นคำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

นักเรียนสลับการออกคำสั่งโดยให้เพื่อนปฏิบัติตามเพื่อสรุปองค์ความรู้ที่ได้ หากนักเรียนออกคำสั่งได้ถูกต้องหรือสามารถตอบสนองในการออกคำสั่งของเพื่อนได้แสดงว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูด นักเรียนจะพูดเมื่อมีความพร้อมและกระตือรือร้นที่อยากจะพูด ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียน กรณีนักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนพยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนหลาย ๆ คนได้ออกมาพูด

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเรื่องความถูกต้องชัดเจนของจุดประสงค์ กิจกรรม เนื้อหา และการประเมินผล แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยแปลงระดับความสอดคล้องเหมาะสมเป็นคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2561: 121-122)

ระดับ 5	หมายถึง	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงครอบคลุมเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงครอบคลุมเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงครอบคลุมเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงครอบคลุมเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง
เชื่อมโยงครอบคลุมเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่เหมาะสมอยู่ที่ 3.50 ขึ้นไป จากการหาคุณภาพพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 (ภาคผนวก ง หน้า 154-163) จาก
การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีการแนะนำให้มีการปรับช่วงระยะเวลาการสอนให้มีความกระชับ
และเหมาะสมกับนักเรียน รวมไปถึงการปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการฟังและทักษะการพูดให้มี
ความตรงประเด็นและชัดเจนรวมไปถึงจำนวนคำที่นักเรียนต้องทำได้ในแต่ละระดับ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ในการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในโรงเรียนศูนย์เครือข่าย ท่าหิน บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์ คือ
โรงเรียนบ้านวัดใหม่ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ใน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการทดลองมีการปรับกระบวนการ
จัดการเรียนรู้ให้ตรงตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยท่าทาง รวมถึงการปรับเกณฑ์ให้มีความชัดเจน
และสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมเพิ่มมากขึ้นและเพิ่มเติมจำนวนคำในแต่ละระดับที่นักเรียนต้องทำได้

1.7 หลังจากนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ในการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาเหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้
ในการสอน แล้วผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง
ก่อนจะไปทดลองจริง

1.8 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง
ฉบับสมบูรณ์

2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจาก
หนังสือวิธีทดสอบทางภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษของสถาบันภาษาอังกฤษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 23); เฉลิม ทองนวล (2556: 34-35) และทวีศักดิ์
ชูมา (2560: 135) จากนั้นทำการวิเคราะห์แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย

2.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงทักษะการฟัง

ตาราง 15 จำนวนข้อคำถามในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่คัดเลือกไว้
1. นักเรียนฟังประโยคและนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง	10	5
2. นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้	10	5
3. นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	10	5
รวม	30	15

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนให้ฟังเพลงและข้อความ จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ โดยตอบคำถามปากเปล่า ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 187) โดยจัดระดับทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1) ฟังประโยคและนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง 2) ฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้ และ 3) ฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน โดยแบ่งเกณฑ์การวัดและประเมินผลในการให้คะแนนเป็นระดับต่ำสุดคือ 1 และระดับสูงสุดคือ 3 มีคำอธิบายเกณฑ์ ดังนี้

ตาราง 16 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการฟังภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	3	2	1		
ประเด็น ประเมิน					
1. ฟังประโยคและปฏิบัติตามคำสั่ง	ฟังเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งได้ทั้งหมด 5 ข้อ	ฟังเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งได้เป็นส่วนใหญ่และชัดเจนอย่างน้อย 3 ข้อ	แทบจะฟังไม่เข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งไม่ได้เลย	2	6
2. ฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่ง	สามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้ถูกต้องแม่นยำ ทั้ง 5 ข้อ	สามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้เป็นบางส่วน โดยเลือกถูก 3-4 ข้อ	ไม่สามารถฟังแล้วเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้หรือได้เพียง 1-2 ข้อ	2	6

ตาราง 16 (ต่อ)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการฟังภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	3	2	1		
3. ฟังคำสั่งแล้ว สามารถปฏิบัติ ตามได้อย่าง คล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	มีความพยายาม และตั้งใจที่จะ ปฏิบัติตามคำสั่ง ด้วยความ คล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	ใช้ความพยายาม ในการฟังแล้ว ปฏิบัติตามคำสั่ง และใช้ภาษา ทำทางเข้าช่วย ในการทำ ความเข้าใจ ได้ 3-4 ข้อ	ใช้ความพยายาม ในการฟังแล้ว ปฏิบัติตาม แต่ไม่สามารถ ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว มากนัก ได้ 1-2 ข้อ	2	6
		รวม		6	18

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

13 – 18 คะแนน หมายถึง ดี

7 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 6 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบแบบทดสอบวัด จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเรื่องความถูกต้องชัดเจนของจุดประสงค์ กิจกรรม เนื้อหาและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดคะแนนความคิดเห็น (ไพศาล วรคำ, 2561: 263) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ ข้อสอบที่จะนำไปใช้ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.67 จากการหาคุณภาพพบว่าแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดังนั้นข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษมีคุณภาพและเหมาะสมนำไปใช้ในการวิจัย (ภาคผนวก ง หน้า 164) โดยผู้เชี่ยวชาญมีการแนะนำให้ปรับคำสั่งให้มีความชัดเจนว่าต้องตอบแบบเป็นประโยคหรือตอบคำสั่ง การปรับปรุงภาพให้มีขนาดเดียวกัน ความคมชัดของภาพ จำนวนข้อของแต่ละตอนในแบบสอบถาม

2.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 11 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบัค (ไพศาลวรคำ, 2561: 282) จากการหาคุณภาพพบว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.82 (ภาคผนวก ง หน้า 165)

2.6 จัดทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยศึกษาจากหนังสือวิธีทดสอบทางภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 25); อุไร มากคณา (2556) และ ทวีศักดิ์ ชูมา (2560: 135) จากนั้นทำการวิเคราะห์แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย

3.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงทักษะการพูด ดังนี้

ตาราง 17 จำนวนข้อคำถามในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่คัดเลือกไว้
1. นักเรียนพูดคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของเพื่อน พร้อมบอกความหมายได้	15	10
2. นักเรียนพูดประโยคจากภาพที่กำหนดให้ได้	10	5
3. นักเรียนพูดออกคำสั่งและให้เพื่อนปฏิบัติตาม	10	5
รวม	35	20

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนให้นักเรียนดูภาพแล้วพูดบรรยายคำศัพท์ที่อยู่ในภาพต่าง ๆ ได้ บรรยายภาพเดี่ยวและภาพชุดได้ ทั้งหมดจำนวน 13 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน แล้วพูดบรรยายปากเปล่า ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 187) โดยจัดระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1) พูดคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของเพื่อน พร้อมบอกความหมายได้ 2) พูดประโยคจากภาพที่กำหนดให้ได้ และ 3) พูดออกคำสั่งและให้เพื่อนปฏิบัติตาม โดยแบ่งเกณฑ์การวัดและประเมินผลในการให้คะแนนเป็นระดับต่ำสุดคือ 1 และระดับสูงสุดคือ 3 มีคำอธิบายเกณฑ์ ดังนี้

ตาราง 18 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ประเด็น ประเมิน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการพูดภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
		3	2	1		
1. พูดคำศัพท์จาก การแสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อม บอกความหมาย	พูดออกเสียง คำศัพท์จาก การแสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อม บอกความหมาย ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ตรง ตามเนื้อหา ทั้ง 10 ข้อ	พูดออกเสียง คำศัพท์จาก การแสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อม บอกความหมาย ได้เป็นส่วนใหญ่ ได้ 6-9 ข้อ	มีความพยายาม ในการพูดออก เสียงคำศัพท์ จากการแสดง ท่าทางของ เพื่อนแต่บอก ความหมาย ไม่ได้มากนัก ได้ 1-5 ข้อ	2	6	
2. พูดประโยคจาก ภาพที่กำหนดให้	พูดประโยคจาก ภาพที่กำหนดให้ ได้ทั้งหมด ได้อย่างถูกต้อง และตรงตาม เนื้อหา ได้ทั้ง 5 ข้อ	พูดประโยคจาก ภาพได้เป็นส่วน ใหญ่ ได้ 3-4 ข้อ	มีความพยายาม ในการพูด ประโยคจาก ภาพ แต่พูดได้ น้อยมาก ได้ 1-2 ข้อ	2	6	
3. พูดออกคำสั่ง และให้เพื่อน ปฏิบัติตาม	พูดออกคำสั่งได้ คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าด้วย ท่าทางอาการ ยิ้มแย้ม และคู่มือ ความสุขใน การเรียน ได้ทั้ง 5 ข้อ	พูดออกคำสั่งได้ คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าด้วย อาการยิ้มและ ปนสงสัยบ้าง เล็กน้อย ได้ 3-4 ข้อ	พูดออกคำสั่ง เหมือนท่องจำ มีการประสาน สายตากับผู้ฟัง บ้างเป็นระยะ ได้ 1-2 ข้อ	2	6	
		รวม		6	18	

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

13-18 คะแนน หมายถึง ดี

7-12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 6 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบแบบทดสอบวัด จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเรื่องความถูกต้องชัดเจนของจุดประสงค์ กิจกรรม เนื้อหา และการประเมินผล เพื่อตรวจสอบและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดคะแนนความคิดเห็น (ไพศาล วรคำ, 2561: 263) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ ข้อสอบที่จะนำไปใช้ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.67 จากการหาคุณภาพพบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดังนั้นข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงมีคุณภาพและเหมาะสมนำไปใช้ในการวิจัย (ภาคผนวก ง หน้า 167) โดยผู้เชี่ยวชาญมีการเสนอแนะในเกณฑ์ในข้อที่ 3 ให้มีการระบุรายละเอียดในการประเมินอย่างชัดเจนถึงลักษณะการแสดงออกของนักเรียนรวมไปถึงจำนวนเกณฑ์ในแต่ละข้อที่นักเรียนต้องทำได้เพื่อความชัดเจนและตรงกับผลการประเมินมากที่สุด

3.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 11 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบัค (ไพศาล วรคำ, 2561: 282) จากการหาคุณภาพพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.87 (ภาคผนวก ง หน้า 168)

3.6 จัดทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

4.2 กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการประเมินในด้านความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบตอบสนองท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง

4.3 ทำการสร้างแบบประเมินหรือข้อคำถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง รวม 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นและความหมายดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในการแปลผลผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2561: 73) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 ตรวจสอบข้อความที่วัดด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553: 249) จากการหาคุณภาพพบว่าแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 (ภาคผนวก ง หน้า 170) โดยผู้เชี่ยวชาญมีการแนะนำให้ผู้วิจัยมีการปรับการใช้คำให้เหมาะกับระดับชั้นของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น คำว่า การจัดการเรียนรู้ เปลี่ยนเป็นคำว่า การเรียน เป็นต้น

4.5 จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนศูนย์เครือข่าย ทำหิน บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์ คือโรงเรียนบ้านวัดใหม่ อำเภอสิงหนิง จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (ไพศาล วรคำ, 2561: 282) จากการหาคุณภาพพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.92 (ภาคผนวก ง หน้า 171)

4.6 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา จำนวน 10 คาบ 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวมเป็นเวลา 10 ชั่วโมง โดยมีลำดับขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง เรื่อง Part of Body จุดประสงค์ของการเรียน เวลา เกณฑ์การวัดและประเมินผล

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง เรื่อง Part of Body

3. หลังจากเรียนครบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ดำเนินการให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 ดำเนินการให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง จำนวน 10 ข้อ

4. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 การเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง กับการเทียบคะแนนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Signed Ranks Test)

1.2 การเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง กับการเทียบคะแนนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Signed Ranks Test)

1.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.1.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective. Congruence) (ไพศาล วรคำ, 2561: 263) มีสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.1.2 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (ไพศาล วรคำ, 2561: 282) มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย

2.2.1 การเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Signed Ranks Test) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560: 138) มีสูตรดังนี้

T^+ = ผลบวกของตำแหน่งที่มีผลต่างที่มีเครื่องหมายบวก

T^- = ผลบวกของตำแหน่งที่มีผลต่างที่มีเครื่องหมายลบ

$$\text{ผลรวมของตำแหน่งคือ} = \frac{n(n+1)}{2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 ดังนั้น $T^+ + T^- = \frac{n(n+1)}{2}$

2.2.2 การเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Signed Ranks Test) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560: 138) มีสูตรดังนี้

T^+ = ผลบวกของตำแหน่งที่มีผลต่างที่มีเครื่องหมายบวก

T^- = ผลบวกของตำแหน่งที่มีผลต่างที่มีเครื่องหมายลบ

$$\text{ผลรวมของตำแหน่งคือ} = \frac{n(n+1)}{2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{ดังนั้น } T^+ + T^- = \frac{n(n+1)}{2}$$

2.3 สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

2.3.1 สูตรการค่าเฉลี่ย (Mean) (ไพศาล วรคำ, 2555: 312) มีสูตรดังนี้

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคะแนน หรือข้อมูลทั้งหมด

3.3.2 สูตรค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ไพศาล วรคำ, 2555: 312) มีสูตรดังนี้

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (x - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ข้อมูล หรือคะแนนแต่ละตัว

μ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนข้อมูล หรือคะแนนทั้งหมด

3.3.3 เกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้	
n	แทน จำนวนขนาดตัวอย่าง
μ	แทน ค่าเฉลี่ย
σ	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน การทดสอบค่าที
*	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยดำเนินการทดสอบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากนั้นนำข้อมูลคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n=12)

ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ	คะแนน เต็ม	หลังเรียน		คะแนนตาม เกณฑ์ ร้อยละ 70	คะแนน เมื่อเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	Z
		μ	σ			
1. นักเรียนฟังประโยค และนักเรียนปฏิบัติ ตามคำสั่ง	6	5.27	0.90	4.20	71.67	-2.45*
2. นักเรียนฟังคำสั่งแล้ว สามารถเลือกภาพที่ ตรงกับคำสั่งได้	6	5.09	0.83	4.20	71.67	-2.70*
3. นักเรียนฟังคำสั่งแล้ว สามารถปฏิบัติตาม ได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	6	5.82	0.40	4.20	71.67	-3.13*
รวม	18	16.18	1.25	12.66	72.22	-2.95*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการฟังหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คะแนนหลังเรียนทุกประเด็นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกประเด็น โดยประเด็นนักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้อง ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.82 รองลงมา คือ นักเรียนฟังประโยคและนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.27 และน้อยที่สุดคือ นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.09

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยดำเนินการทดสอบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากนั้นนำข้อมูลคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n=12)

ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	คะแนน เต็ม	หลังเรียน		คะแนนตาม เกณฑ์ ร้อยละ 70	คะแนนกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	Z
		μ	σ			
1. นักเรียนฟังประโยค และนักเรียนปฏิบัติ ตามคำสั่ง	6	5.64	0.81	4.20	71.67	-2.84*
2. นักเรียนฟังคำสั่งแล้ว สามารถเลือกภาพที่ ตรงกับคำสั่งได้	6	5.18	0.75	4.20	71.67	-2.71*
3. นักเรียนฟังคำสั่งแล้ว สามารถปฏิบัติตาม ได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	6	5.27	0.91	4.20	71.67	-2.45*
รวม	18	16.09	1.22	12.66	72.22	-2.96*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คะแนนหลังเรียนทุกประเด็นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกประเด็น นักเรียนฟังประโยคและนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.64 รองลงมา คือ นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้อง ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.27 และน้อยที่สุดคือ นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.18

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

ตาราง 21 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง (n=12)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. ด้านกิจกรรม			
1.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	3.90	0.97	มาก
1.2 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมเรียน	3.95	0.89	มาก
ภาษาอังกฤษ			
1.3 นักเรียนชอบเรียนด้วยท่าทางร่วมกับเพลง	3.55	1.15	มาก
1.4 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.30	0.57	มาก
1.5 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.15	0.93	มาก
รวม	3.97	0.90	มาก
2. ด้านเนื้อหา			
2.1 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและความสนใจ	3.80	1.06	มาก
ของผู้เรียน			
2.2 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้แบบ	3.85	1.09	มาก
ตอบสนองด้วยท่าทาง			
2.3 เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และ	3.93	0.87	มาก
ความต้องการของผู้เรียน			
2.4 เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	3.80	0.91	มาก
2.5 การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาในการเรียน	3.90	0.72	มาก
รวม	3.86	0.93	มาก
โดยภาพรวม	3.92	0.92	มาก

จากตาราง 21 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 โดยด้านกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.97 และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 และน้อยที่สุด คือ นักเรียนชอบเรียนด้วยท่าทางร่วมกับเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์กลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนให้นักเรียนฟังเพลง โดยให้นักเรียนแสดงท่าทางตามที่ได้ยิน ซึ่งทำการทดสอบทีละคน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubrics 3 ระดับ แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนแสดงท่าทางและให้นักเรียนพูดคำศัพท์คำนั้น ซึ่งทำการทดสอบทีละคน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubrics 3 ระดับ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการฟังหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.18 คะแนน จากคะแนนเต็มหลังเรียน 18 คะแนน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.09 คะแนน จากคะแนนเต็มหลังเรียน 18 คะแนน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.97 และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการฟังหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.18 คะแนน จากคะแนนเต็มหลังเรียน 18 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยธรรมชาติของภาษา คือ เรียนรู้แบบภาษาแม่ของตนเองเป็นวิธีการสอนภาษาที่จะพัฒนาสติปัญญาของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็ก ๆ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟัง คำศัพท์ วลี และประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยมีการศึกษาค้นคว้าการวางแผนและเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี มีการออกแบบกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานทำให้เกิดความเข้าใจในคำศัพท์ที่ได้เรียน และเมื่อเกิดความสนุกสนานก็จะทำให้มีความเข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นเพราะวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยธรรมชาติของภาษา คือ เรียนรู้แบบภาษาแม่ของตนเอง เป็นวิธีการสอนภาษาที่จะพัฒนาสติปัญญาของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็ก ๆ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟัง คำศัพท์ วลี และประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยมีการศึกษาค้นคว้าการวางแผนและเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี มีการออกแบบกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานทำให้เกิดความเข้าใจในคำศัพท์ที่ได้เรียน และเมื่อเกิดความสนุกสนานก็จะทำให้มีความเข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคเพิ่มมากขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงมีส่วนในการพัฒนาทักษะการฟัง โดยที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฟังได้พูดออกมาตามสิ่งที่ได้ยินในชั้นสาธิต ชั้นการทดสอบ และชั้นการสลับบทบาท นักเรียนสลับการออกคำสั่งโดยให้เพื่อนปฏิบัติตามเพื่อสรุปลงความรู้ที่ได้ หากนักเรียนออกคำสั่งได้ถูกต้องหรือสามารถตอบสนองในการออกคำสั่งของเพื่อนได้แสดงว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูด นักเรียนจะพูดเมื่อมีความพร้อมและกระตือรือร้นที่อยากจะพูด ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียนกรณีนักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนพยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนหลาย ๆ คนได้ออกมาพูด การฝึก และกระทำเช่นนี้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในฝึกฟังก่อให้เกิดการจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้องจึงทำให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ (Asher, 1999: 17-19) ยังเชื่อว่าไม่เพียงความสามารถเข้าใจในด้านการฟังของเด็กจะดีกว่าการพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการพูดอีกด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะสมองและระบบประสาทของเด็กสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด สังเกตได้จากการที่เด็กฟังและเข้าใจภาษา หรือสังเกตได้จากการที่เด็กไม่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งคำ แต่สามารถเข้าใจและทำตามผู้ใหญ่ได้เมื่อได้รับ คำสั่ง ดังนั้นในการเรียนการสอนที่จะได้ผลดี ควรพิจารณาขั้นตอนการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ โดยเริ่มจากความสำคัญของการฟังและความเข้าใจหลักก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ (วารุณี ศิริ, 2560: 53)

ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรวดี ปันติ (2558: 87-88) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.43 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.13 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.56 สอดคล้องกับ ชลณี หละต่า (2561: 110) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ สุดารัตน์ กล้าพบุตร (2561: 192) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็ก มีความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ศิริพร พละโชติ (2561: 81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 7.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 5.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 และสอดคล้องกับ พลภูมิ เชื้อสง่า (2563: 65) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.09 คะแนน จากคะแนนเต็มหลังเรียน 18 คะแนน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นตัวอย่างหนึ่งของแนวการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเน้นการแสดงออก (Action) ให้เด็กได้มีส่วนร่วม (Participation) และความเข้าใจ (The Comprehension Approach) Asher (1999: 17-19) เชื่อว่า ธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมานั้นต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาก่อนมากมายในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ เลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายก่อน เช่น การมอง การหัวเราะ หรือยิ้ม เป็นต้น นอกจากนี้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีแนวความคิดที่ว่า การสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศอาจทำได้โดยการปฏิบัติหรือการทำกริยาอาการประกอบ นักเรียนจะจำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติหรือแสดงการโต้ตอบด้วยการเรียนภาษา การเรียนเป็นกลุ่มคำที่มีความหมายไม่ใช่การเรียนคำแบบโดด ๆ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน

นักเรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนจึงฝึกให้พูด นักเรียนจะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด นักเรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการกระทำของผู้อื่น และจากการปฏิบัติด้วยตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับทักษะการพูด พบว่า นักเรียนได้รับการฝึกโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในชั้นการทดสอบ ชั้นการออกคำสั่งและชั้นการสลับบทบาท ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงมีส่วนในการพัฒนาทักษะการพูดโดยที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกพูด ฝึกออกเสียง ทำให้เกิดการจดจำว่าแต่ละประโยคและแต่ละคำศัพท์ที่ออกจากปากมีการออกเสียงอย่างไร ออกเสียงแบบไหน ทำให้ถูกต้อง การได้พูดทำให้เกิดการซึมซับและจดจำส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อการพูดร่วมกับเพลงที่มีจังหวะ ทำนองและดนตรีส่งผลให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย กล้าพูด กล้าแสดงออก ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรวิดี ปันติ (2558: 87-88) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) ผลการวิจัยพบว่า การประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.43 สอดคล้องกับ วารุณี ศิริ (2560: 195) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ชลณี หละต๋า (2561: 2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับศิริพร พละโชติ (2561: 81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ พลภูมิ เชื้อสง่า (2563: 65) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.97 และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) นั้น นักเรียนได้ร่วมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ท่าทางประกอบเป็นหลัก

จึงทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่รู้สึกเบื่อในการเรียน อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลาพร้อมกับมีเพลงเข้ามาร่วมในการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสุขเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าแสดงท่าทางต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่เรียนโดยไม่อายเพื่อนและครู จากการกล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงออกตามความรู้ความเข้าใจจะส่งเสริมให้ทักษะการฟังและการพูดจะเริ่มค่อย ๆ พัฒนาไปจนเกิดเป็นทักษะทางภาษาอังกฤษในการฟัง-พูดได้ในที่สุด การเรียนที่สนุกสนานทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียน เมื่อพิจารณาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะคำศัพท์เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เนื้อหามีการเรียงจากง่ายไปยาก และการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับการเรียน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงกับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ทั้ง 5 ชั้น ดังนั้นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อจะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เพิ่มสูงสุดและมีความสุขในการเรียนก่อให้เกิดความรู้สึกทางบวกส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ รมิตา บุญยะมา (2560: 191) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ชลณี หละดำ (2561: 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ที่จะนำเสนอใน 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกทั้งท่าทางและคำพูด โดยการเลียนแบบจากตัวแบบ คือ ครู ดังนั้น ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน ครูต้องสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดในตัวนักเรียนทำให้นักเรียนไม่เขินอายและกล้าแสดงออก

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงมีขั้นตอนที่ครูควรพึงให้ความสำคัญในชั้นสาธิตเพราะเป็นขั้นแรกที่ครูผู้สอนจะถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ให้แก่นักเรียน ต้องมีการเตรียมความพร้อมและทำการสื่อสารความรู้ไปสู่ให้นักเรียนให้เข้าใจง่าย เข้าถึงง่ายเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.3 ครูควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนเป็นระยะ ๆ ในการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง นอกจากนี้ควรให้นักเรียนแสดงท่าทางให้จบก่อนแล้วค่อยมีการสรุปและอภิปรายผลร่วมกัน ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขต่าง ๆ

1.4 การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ควรมีการคำนึงถึงเพลงที่นำมาใช้ให้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเพื่อให้ผลดีแก่นักเรียนในด้านทักษะการฟังและการพูด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางไปทดลองใช้ควบคู่กับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น Silent Way วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual) เป็นต้น จะทำให้นักเรียนจดจำเนื้อหาและประโยคในบทเรียนได้ดี และยังสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมด้านความสนใจ ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

2.3 ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้พัฒนาทักษะการฟัง-พูดโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้วิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory) ร่วมกับเพลง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพร พรหมสุวรรณ และวราภรณ์ อาจคำไพ. (2563). การจัดกิจกรรมโดยใช้บทเพลงประกอบ การสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียนระดับประถมศึกษา. เลย: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองบรรณาธิการเอ็มไอเอส. (2555). พูดได้พูดคล่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: เอ็มไอเอส.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2556). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- จงรัก ชาววาปี. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ และแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). วิธีการและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัย ขอนแก่น.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โอเดียน สโตร์.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร. (2558). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลิม ทองนวล. (2556). กิจกรรมแก้ปัญหา ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: ไฮเอ็ดพับลิชชิง.
- ชลณี หละดำ. (2561). การพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2560). เทคนิคการใช้สื่อดีเพื่อการวิจัย (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม). พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยวุฒิ มาไว. (2561). การประเมินทักษะการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. เชียงราย: โรงเรียนแม่ลาววิทยาคม สพม.เชียงราย.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบ กลวิธีการสื่อสาร. นครสวรรค์: ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล นครสวรรค์.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2557). การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- _____. (2559). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นพมาศ หงษาชาติ. (2559). **ความรู้พื้นฐานทางภาษาและการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ**. จันทบุรี: ต้นฉบับ.
- นิตยา หอมชาลี. (2562). **ผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว. (2558). **การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนื่อกันในภาษาอังกฤษ**. พระนครศรีอยุธยา: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2561). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2560). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางการสาธารณสุข : กรณีศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร**. กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักส์.
- พลภูมิ เชื้อสง่า. (2563). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2559). **เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล วรคำ. (2561). **การวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- ภัทรวดี ปันติ. (2558). **ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุกศล (บ้านผาใต้)**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- มณีญา สุราช. (2560). **การวัดและประเมินผลการศึกษา**. อุตรธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- มาศสุภา มายอด. (2558). **การทดสอบและการประเมินการฟัง (Online)**. <https://rb.gy/a3ndy>, 24 มกราคม 2565.
- แม่เคอูเคชั่น. (2560). **การประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: แม่เคอูเคชั่น.
- ยุดา รักไทย. (2557). **พูดอย่างฉลาด : คู่มือพัฒนาทักษะการพูดอย่างชาญฉลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: บิสดิต.
- รมิตา บุญยะมา. (2560). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง. (2564). **หลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563**. สงขลา: โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียต จุฑานันท์. (2554). **แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรารภรณ์ วราธิพร. (2558). **เอกสารประกอบการสอน การสอนทักษะอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ**. ปทุมธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วารุณี ศิริ. (2560). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีรพล แสงปัญญา. (2561). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร พละโชติ. (2561). **การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ศุภชัย นาทะพันธ์. (2559). **การออกแบบและวิเคราะห์การทดลองขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ศุภย์เครือชัย ทำหิณ บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์. (2563). **รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2562**. สงขลา: ศุภย์เครือชัย ทำหิณ บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่**. กรุงเทพมหานคร: องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก.
- สุดารัตน์ กล้าบุตร. (2561). **ผลการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงสำหรับเด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สุธาสินีย์ สังค. (2558). **การใช้เพลงประกอบการสอน ทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้** (Online). <http://sutasinee030.blogspot.com/p/blog-page.html>, 24 มกราคม 2565.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). **เหลี่ยมหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- อุมาพร ไยถาวร. (2559). **การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษกับการสอนแบบปกติ**. การประชุมวิชาการปัญญาภิวัฒน์ ครั้งที่ 4 วันที่ 9 พฤษภาคม 2557 ณ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์, 5 มิถุนายน 2559.
- อุไร มากคณา. (2556). **การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษา สาขาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2558). **เทคโนโลยีการศึกษา : หลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ**. สงขลา: ภารกิจการผลิตเอกสารและตำรา กลุ่มงานส่งเสริมและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Arlette J. Viviane Hounhanou. (2020). "Promoting TPR (Total Physical Response) Method in Teaching Vocabulary for EFL Beginners in Benin Secondary Schools." *International Journal of Applied Linguistics & English Literature (IJALEL)*. 9(6), 23-31.
- Asher, J. (1999). **Learning another Language Through Action**. California: Sky Oaks Production.
- Effortless English. (2017). **ความสำคัญของทักษะการพูด** (Online). <https://effortlessenglishclub.com/importance-of-english>, 21, March 2023.
- Harmer, J. (2007). **How to teach English**. England: Pearson Education Limited.
- Nina, O. (2012). **Teaching English Vocabulary by Using Total Physical Response (TPR) method At SDN Bandungkulon 1** (Online). <http://publikasi.stkipsilwangi.ac.id/karya-ilmiah-mahasiswa/teaching-englishvocabulary-by-using-total-physical-response-tpr-method-at-sdnbandungkulon-1>, 24, November 2021.
- Rubric. (2021). **iRubric: English Listening Skills: Following directions** (Online). <https://www.rcampus.com/rubricshowc.cfm?sp=yes&code=L95572>, 24, November 2021.
- Umarkhanova Nigora. (2018). "Using Total Physical Response (TPR) in Primary School Classes." *European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences*. 6(1), 11-16.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ฦ พัทลุง ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและการประเมินผล
2. นางสาวชลณี หละด้า ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยา
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน
3. นางสาวพนิดา คล้ายศรี ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านเคลี้ยง สพป.สงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ ด้านภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๓/ว ๐๓๖

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวชญานนท์ แก้วมโน รหัส ๖๓G๑๙๑๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ได้รับการอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total
Physical Response) ร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาราย นางสาวชญานนท์ แก้วมโน
พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วันฉัตร จารวรรณโน)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘

ผู้ประสานงาน : นางสาวชญานนท์ แก้วมโน โทร. ๐๘ ๒๖๕๑ ๐๐๐๙

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตามที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้เรียนเชิญ ข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน รหัส ๖๓G๑๙๑๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้ ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” ดังรายละเอียดตาม หนังสือสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ อว ๐๖๓๙.๐๓/ว ๐๓๖ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ นั้น

ข้าพเจ้าทราบรายละเอียดดังกล่าวแล้ว จึงพิจารณา

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ไม่สะดวกในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

(ลงชื่อ).....

(นพ.ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

ตำแหน่ง..... อาจารย์ คณะครุศาสตร์

หน่วยงาน..... ม.ทักษิณ

SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๓/ว ๐๓๖

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวชลณี หละดำ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน รหัส ๖๓๖๑๕๑๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ได้รับการอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total
Physical Response) ร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาราย นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน
พร้อมนี้ได้จัดส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วันฉัตร จารุวรรณโน)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๕๔๘

ผู้ประสานงาน : นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน โทร. ๐๘ ๒๖๕๑ ๐๐๐๙

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตามที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้เรียนเชิญ ข้าพเจ้า นางสาวชลณี หละดำ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน รหัส ๖๓G๑๙๑๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒" ดังรายละเอียดตามหนังสือสำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ อว ๐๖๓๙.๐๓/ว ๐๓๖ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ นั้น

ข้าพเจ้าทราบรายละเอียดดังกล่าวแล้ว จึงพิจารณา

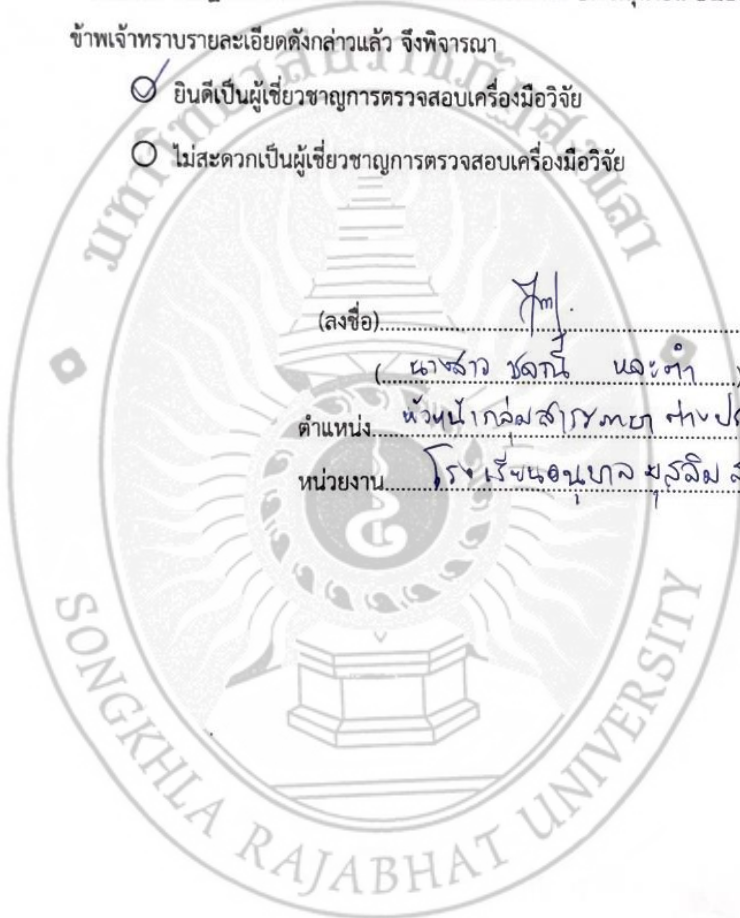
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ไม่สะดวกเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

(ลงชื่อ).....

(นางสาว ชลณี หละดำ)

ตำแหน่ง.....หัวหน้ากลุ่มสาระฯ สังคมศึกษา (สังคมศึกษา)

หน่วยงาน.....โรงเรียนอนุบาล ขลุ่ยลิ้ม ลือ

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๓/ว ๐๓๖

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวพนิดา คล้ายศรี ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเคลียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวชญานนท์ แก้วมโน รหัส ๖๓๖๑๙๑๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ได้รับการอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total
Physical Response) ร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาราย นางสาวชญานนท์ แก้วมโน
พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วันฉัตร จารุวรรณโน)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘

ผู้ประสานงาน : นางสาวชญานนท์ แก้วมโน โทร. ๐๘ ๒๖๕๑ ๐๐๐๙

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตามที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้เรียนเชิญ ข้าพเจ้า นางสาวพนิดา คล้ายศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นางสาวชฎานนท์ แก้วมโน รหัส ๒๓๐๔๑๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” ดังรายละเอียดตามหนังสือสำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ อว ๐๖๓๔.๐๗/ว ๐๓๖ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ นั้น

ข้าพเจ้าทราบรายละเอียดดังกล่าวแล้ว และพิจารณา

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ไม่สะดวกเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

(ลงชื่อ) ..... น.ศ. ด.จ.ป.ร.

(นามสกุล นิต คล้ายศรี)

ตำแหน่ง..... ภาควิชา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หน่วยงาน..... โรงเรียนจันทน์เกษม วิทยาลัยสงขลา 3

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รหัส อ12101
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body เวลา 10 ชั่วโมง
 ผู้สอน นางสาวชฎานนทน์ แก้วมโน โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
 2. ระบุดźwięกและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง
 4. ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
 2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
 3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง
 4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. ระบุดźwięกและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ

การออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะร่างกาย เช่น Waist, Hip, Knee, Back, Wrist, Ankle เป็นต้น พูดบทสนทนาถามตอบคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะร่างกาย และสร้างประโยค Wh-Question “What”, Possessive adjective “your” เช่น What is that? That is your _____. การพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเอง เป็นข้อมูลสำคัญที่นำไปใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวัน

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

3.1.1 คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายภายนอก และคำกริยาต่าง ๆ

3.1.2 โครงสร้างประโยคบอกเล่าเพื่อบรรยายลักษณะภายนอกของบุคคล เช่น She’s got blond hair and blue eyes.

3.1.3 Pronunciation: initial sound [s], [b] และ [t]

3.1.4 ประโยคคำสั่ง เช่น Close your eyes.

3.1.5 ประโยคขอร้องอย่างสุภาพ เช่น Close the door, please.

3.1.6 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง

3.1.7 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

3.1.8 การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.1.1 ฟัง เข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน หรือสนทนา

4.1.2 พูด ได้ใจความ ออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถถ่ายทอดข้อมูลเนื้อหาได้

4.1.3 อ่าน เข้าใจตัวอักษร คำ และภาพที่เห็นในหนังสือเรียนและแบบฝึกหัด และอ่านออกเสียงได้

4.1.4 เขียน ตัวอักษร คำศัพท์ และประโยคง่าย ๆ ได้

4.2 ความสามารถในการคิด

4.2.1 การคิดวิเคราะห์

4.2.2 การคิดอย่างสร้างสรรค์

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 ซื่อสัตย์สุจริต

5.2 มีวินัย

5.3 ใฝ่หาความรู้

5.4 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน (รวบยอด)

6.1 ร้องเพลง

6.2 บอกความหมายของคำศัพท์

6.3 พุดและปฏิบัติตามคำสั่ง

6.4 ฟังและพุด ประโยคคำสั่งที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว

7. การประเมินผล

7.1 การประเมินก่อนการเรียนรู้

7.1.1 ประเมินการทำแบบทดสอบ

7.2 การประเมินระหว่างการเรียนรู้

7.2.1 สังเกตการทำกิจกรรม

7.2.2 สังเกตการร้องเพลง

7.2.3 ตรวจสอบการฟัง

7.2.4 ตรวจสอบการพุด

7.2.5 ตรวจสอบการออกเสียง

7.2.6 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

7.3 การประเมินหลังเรียน

7.3.1 การฟัง/พุดคำศัพท์ และประโยค

7.3.2 การทำแบบทดสอบ

7.4 การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน (รวบยอด)

7.4.1 สังเกตการร้องเพลง

7.4.2 ตรวจสอบการบอกความหมายคำศัพท์

8. กิจกรรมการเรียนรู้

- 8.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)
- 8.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)
- 8.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)
- 8.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)
- 8.4 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 9.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 9.2 บัตรภาพ
- 9.3 บัตรคำศัพท์
- 9.4 เพลง
  - This is my head
  - What's this?
  - Make a face
  - Walking In The Jungle
  - One Little Finger
  - look in the mirror
  - This is Me
  - Head Shoulders Knees & Toes
  - My Body
  - The Finger Family Song

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 1

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชฎานนท แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง

ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายภายนอก โครงสร้างประโยคบอกเล่า เพื่อบรรยายลักษณะของบุคคล เช่น She's got black hair and blue eyes. ลักษณะภายนอกของบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น blond hair, brown eyes ฯลฯ คำนามพหูพจน์ การออกเสียง [s] ท้ายคำนามพหูพจน์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายภายนอก
- 4.2 ประโยคบรรยายลักษณะภายนอก เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น เช่น สีมผม สีดวงตา e.g. I've got blond hair.
- 4.3 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.4 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.5 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูทบทวนความรู้เดิมจากบทเรียนที่ผ่านมา ทั้งคำศัพท์และประโยค

5.1.2 ครูเขียนคำศัพท์พร้อมคำแปลดังต่อไปนี้ลงบนกระดาน และให้นักเรียนคัดลอกลงสมุดของตนเอง

Finger	=	นิ้วมือ	Head	=	ศีรษะ
Arm	=	แขน	Shoulder	=	หัวไหล่
Foot	=	เท้า	Knee	=	หัวเข่า
Body	=	ร่างกาย	Eye	=	ตา
Leg	=	ขา	Ear	=	หู
Toe	=	นิ้วเท้า	Mouth	=	ปาก
Nose	=	จมูก			

5.1.3 ครูอ่านออกเสียงทีละคำ และสะกดตัวอักษรของคำนั้น ๆ นักเรียนออกเสียงและสะกดคำอย่างถูกต้อง ทำอย่างนี้ประมาณ 2 ครั้ง

Teacher: F - I - N - G - E - R   finger

Students: F - I - N - G - E - R   finger

5.1.4 ครูชี้คำศัพท์บนกระดานทีละตัว และสุ่มนักเรียน 1-2 คน ให้สะกดตัวอักษรภาษาอังกฤษ

Teacher: ชี้ไปที่คำว่า “Leg” และถามนักเรียนด้วยประโยคภาษาอังกฤษ ดังนี้ How do you spell “Leg”?

Students: L - E - G

Teacher: Very good!

5.1.5 ครูชี้ไปที่คำตั้งคำถามนักเรียนว่า “นี่คืออะไร” พร้อมพูดคำว่า eye

- นำมือแตะที่หูและพูดคำว่า ear
- นำมือแตะที่ปากและพูดคำว่า mouth
- นำมือแตะที่จมูกและพูดคำว่า nose

5.1.6 ครูทบทวนคำศัพท์ชุดเดิม โดยครูชี้ที่ตา พร้อมพูดคำว่า eye

- นำมือแตะที่หูและพูดคำว่า ear
- นำมือแตะที่ปากและพูดว่า mouth
- นำมือแตะที่จมูกและพูดว่า nose

5.1.7 ครูให้นักเรียนทุกคนแตะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายพร้อมออกเสียงหลาย ๆ ครั้ง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง This is my head แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง This is my head โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ หรืออ่านคำถามให้ฟัง เช่น dance with eye , write with leg. เพื่อสังเกตดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร ทั้งนี้เพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง This is my head

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

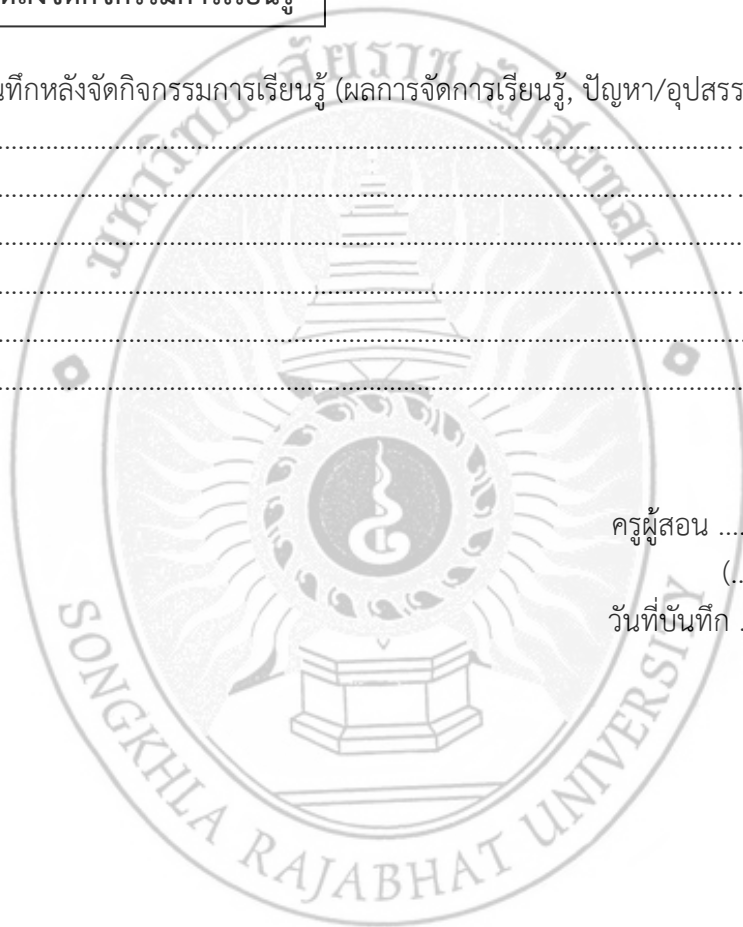
.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 2

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชญาณนันท แก้วมโน โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง

ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ ประโยคคำสั่ง และประโยคขอร้องอย่างสุภาพที่ลงท้ายด้วย please การออกเสียง [b] และ [t] ท้ายคำ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูเขียนคำศัพท์ที่ใช้กับประโยคคำสั่งบนกระดาน พร้อมความหมายและนักเรียนคัดลอกกลงสมุดของตนเอง ดังนี้

Nod ...	=	ผงก (หัว), พยัก (หน้า)
Clap ...	=	ปรบ (มือ)
Touch ...	=	สัมผัส ... หรือแตะ ...
Open ...	=	เปิด ...
Close ...	=	ปิด ...

5.1.2 ครูอ่านออกเสียงคำ พร้อมกับทำท่าทางประกอบ นักเรียนออกเสียงและปฏิบัติตาม

Teacher: Nod your head. (ครูพยักหน้า)
 Clap your hands. (ครูปรบมือ)
 Touch your ears. (ครูแตะที่หูของตนเอง)
 Open your eyes. (ครูลืมตา)
 Close your eyes. (ครูหลับตา)

Students: ปฏิบัติตามที่ครูปฏิบัติทุกข้อ

5.1.3 ครูเขียนโครงสร้างและตัวอย่างของประโยคคำสั่ง (Imperative) ลงบนกระดาน นักเรียนคัดลอกลงในสมุดของตนเอง ดังนี้

โครงสร้าง V.1 + please.

เช่น Close the door, please. (กรุณาปิดประตู)

Touch your head, please. (กรุณาแตะที่ศีรษะของคุณ)

Open your book, please. (กรุณาเปิดหนังสือเรียนของคุณ)

จากนั้นให้นักเรียนลองแต่งประโยคมาคนละ 1 ประโยค โดยดูจากโครงสร้างและ

คำศัพท์ที่เรียนมา

5.1.4 ครูชี้ภาพส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในหนังสือเรียน พร้อมกับบอกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกับชี้ภาพ ครูทำกิจกรรมให้เร็วขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ครูสาธิตซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “head” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นมือ เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง What’s this? แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง What’s this? โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ หรืออ่านคำถามให้ฟัง เช่น dance with eye , write with leg. เพื่อสังเกตดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร ทั้งนี้เพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง What's this?

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 3

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชฎานนท แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง

ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่างๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้คำกริยาให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูสุ่มเรียกนักเรียน ให้ออกมาหน้าชั้นเรียน เพื่อเลือกบัตรคำ คนละ 1 ใบ ดังนี้

Open your mouth. (อ้าปาก)

Touch your ears. (แตะหู)

Close your eyes. (หลับตา)

Clap your hands. (ปรบมือ)

Nod your head. (พยักหน้า)

Touch your legs. (แตะขา)

5.1.2 ครูเรียกนักเรียนคนที่ 1 ออกมาเพื่อมาแสดงท่าทาง แล้วให้เพื่อนเดาว่าเป็นประโยคคำสั่งใด โดยผู้ใ้จะต้องแสดงแต่ท่าทาง ไม่ให้ออกเสียง นักเรียนคนใดเดาถูกคนแรกจะได้ 1 คะแนน ครูเตรียมรางวัลสำหรับผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุด 1 รางวัล

5.1.3 ครูสาธิตซ้ำ 3-4 ครั้ง แล้วเปลี่ยนชุดคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดตามให้ถูกต้อง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง Make a face แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง Make a face โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ชั้นที่ 5 ชั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

5.5.1 นักเรียนจับคู่ ผลัดกันออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม โดยใช้คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

5.5.2 ให้นักเรียนออกมาชูบัตรคำศัพท์และพูดคำศัพท์ที่ชูขึ้น กรณีนักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียน พยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนหลาย ๆ คน ได้ออกมาพูด ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ต่าหานักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง Make a face

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ครูผู้สอน .....
(.....)
วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body
เรื่อง My body 4
ผู้สอน นางสาวชญานนท์ แก้วมโน

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
รหัส อ12101
เวลา 1 ชั่วโมง

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้คำกริยาให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear-ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายภายนอก
- 4.2 ประโยคบรรยายลักษณะภายนอก เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น เช่น สีสผม สีดวงตา e.g. I've got blond hair.
- 4.3 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.4 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.5 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูนำแผนภาพส่วนประกอบของร่างกายให้นักเรียนดู ครูชี้ไปที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม

- Head	- Mouth	- Legs
- Eyes	- Shoulders	- Foot
- Ears	- Arms	- Feet
- Nose	- Hands	- Toes

5.1.2 ครูทำซ้ำอีกโดยการเรียกนักเรียนออกมาหน้าชั้น 1 คน ครูตะแคงไปที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของนักเรียนคนนั้น ครูออกเสียงคำนั้น ๆ และให้นักเรียนช่วยกันออกเสียงพร้อม ๆ กัน ซึ่งในชั่วโมงนี้จะเน้นในคำศัพท์ที่นักเรียนยังไม่สามารถจดจำความหมายได้เป็นหลัก

5.1.3 ครูนำเสนอคำสั่งใหม่ โดยการเลือกตัวแทนออกมา 3 คน ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติ โดยครู ร่วมปฏิบัติไปพร้อมกับนักเรียนด้วย ให้นักเรียนที่เหลือในชั้นเรียนช่วยตรวจสอบว่า นักเรียนตัวแทนทำถูกหรือไม่

- Touch your head.	- Clap your hands.
- Touch your nose.	- Touch your legs.
- Raise your hand.	- Touch your eyes.
- Touch your mouth.	- Touch your shoulders

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง Walking In The Jungle แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง Walking In The Jungle โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่ม และรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูดว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอก ความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง Walking In The Jungle

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส ๑12101

เรื่อง My body 5

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชญานนท์ แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้คำกริยาให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูชูภาพจมูกที่โต พร้อมพูดออกเสียง และติดภาพบนกระดาน

T : a big nose

Ss : a big nose

T : big nose big nose spell the word.

Ss : big nose b-i-g n-o-s-e big nose

5.1.2 ครูพูดคำศัพท์และให้นักเรียนใช้นิ้วมือวาดภาพในอากาศ

5.1.3 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำนั้นและชี้ภาพที่ตรงกับบัตรคำ ครูทำกิจกรรมนี้หลาย ๆ ครั้งเพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ ครูสาธิตซ้ำ 3-4 ครั้ง แล้วเปลี่ยนชุดคำศัพท์ นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดตามให้ถูกต้อง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง One Little Finger แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง One Little Finger โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง One Little Finger

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body
เรื่อง My body 6
ผู้สอน นางสาวชฎานนธ์ แก้วมโน

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
รหัส อ12101
เวลา 1 ชั่วโมง

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้อำนาจให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูให้นักเรียนทายว่ามีสัตว์อะไรบ้าง ครูจะบอกลักษณะต่อไปนี้ เช่น (อาจสนทนากันเป็นภาษาไทย)

T : Which animal has **long ears**?

Ss : A rabbit.

T : Yes.

T : Which animal has **big ears** and it can wave its ears?

Ss : A dog/ A cat.

T : No.

Ss : An elephant.

T : Yes.

5.1.2 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพแล้วแสดงท่าทางประกอบ

5.1.3 ครูสาธิตซ้ำ 3-4 ครั้ง นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดตามให้ถูกต้อง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง look in the mirror แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง look in the mirror โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ชั้นที่ 5 ชั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในชั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง look in the mirror

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....
.....
.....
.....
.....

ครูผู้สอน .....
(.....)
วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 7

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชฎานนธ์ แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้อำนาจให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

- 5.1.1 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำนั้นและชี้ภาพที่ตรงกับบัตรคำ ครูทำกิจกรรมนี้หลาย ๆ ครั้งเพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้
- 5.1.2 ครูให้นักเรียนทุกคนแต่ละส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามที่ครูพูดออกเสียง โดยนักเรียนไม่ต้องออกเสียงตาม ให้นักเรียนปฏิบัติตามเท่านั้น
- 5.1.3 ครูสาธิตซ้ำ 3-4 ครั้ง นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดตามให้ถูกต้อง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง This is Me แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง This is Me โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง This is Me

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 8

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชฎานนธ์ แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้คำกริยาให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำนั้นและชี้ภาพที่ตรงกับบัตรคำ ครูทำกิจกรรมนี้หลาย ๆ ครั้งเพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้

5.1.2 ครูให้นักเรียนทุกคนแต่ละส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามที่ครูพูดออกเสียง โดยนักเรียนไม่ต้องออกเสียงตาม ให้นักเรียนปฏิบัติตามเท่านั้น

5.1.3 ครูสาธิตซ้ำ 3-4 ครั้ง นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดตามให้ถูกต้อง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง Head Shoulders Knees & Toes แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง Head Shoulders Knees & Toes โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้ นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง Head Shoulders Knees & Toes

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 9

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชฎานนธ์ แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอเสด็จพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้อำนาจให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk-legs

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิต (Demonstration)

5.1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพเด็กผู้หญิงผมยาวสีดำ และเด็กผู้ชายผมสั้นสีน้ำตาล แล้วถามนักเรียนว่า

T : What does she look like? (ครูชูภาพเด็กผู้หญิงผมยาวสีดำ)

Ss : She has long black hair.

T : What does he look like? (ครูชูภาพเด็กผู้ชายผมสั้นสีน้ำตาล)

Ss : He has short brown hair.

5.1.2 ครูออกเสียงคำศัพท์ long นักเรียนออกเสียงตามและสะกดคำ

T : long l-o-n-g long

Ss : long l-o-n-g long

T : I have a long hair.

Ss : I have a long hair.

5.1.3 ครูเขียนประโยค What's this? It's a/an ..... และ What are these ? They are ..... บนกระดาน ครูอ่านประโยคทีละประโยค ให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกันเป็นกลุ่ม

5.1.4 ครูชี้ที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของครู ถ้าครูชี้ที่อวัยวะที่มีหนึ่งอย่าง ครูใช้คำถาม What's this? ให้นักเรียนตอบ It's a/an (อวัยวะที่ครูชี้). ถ้าครูชี้ที่อวัยวะที่มีหลายอย่างครูใช้คำถาม What are these? ให้นักเรียนตอบ They are (อวัยวะที่ครูชี้).

เช่น T : What's this? (ครูชี้ที่จมูก)

Ss : It's a nose.

T : What are these? (ครูชี้ที่ตา 2 ข้าง)

Ss : They are eyes.

T : What's this? (ครูชี้ที่ปาก)

Ss : It's a mouth.

5.1.5 ให้นักเรียนพูดประโยคตามครู อ่านด้วยตนเองเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ

- 1) Point to your eyes. (นักเรียนชี้ที่ตาของตนเอง)
- 2) Close your eyes. (นักเรียนหลับตา)
- 3) Open your mouth. (นักเรียนอ้าปาก)
- 4) Wave your hand. (นักเรียนโบกมือ)
- 5) Touch your nose. (นักเรียนแตะที่จมูก)

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง My Body แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง My Body โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง My Body

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Part of Body

รหัส อ12101

เรื่อง My body 10

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวชฎานนธ์ แก้วมโน

โรงเรียนวัดโพธิ์กลาง อำเภอสตึงพระ จังหวัดสงขลา

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ต 1.1 ป. 2/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 2/4 ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ
- ต 1.2 ป. 2/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 2/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- ต 2.1 ป. 2/1 พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนฟังคำศัพท์และสามารถแสดงท่าทางได้
- 2.2 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้
- 2.3 นักเรียนฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน
- 2.4 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงตามครูสอนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดและแสดงท่าทางได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่งอย่างง่ายกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ และสามารถใช้คำกริยาให้สัมพันธ์กับอวัยวะได้ เช่น see-eyes, eat-mouth, hear- ears, smell-nose, walk legs และใช้โครงสร้างประโยคคำถามแบบ Yes/No question ได้

4. สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 4.1 คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาต่าง ๆ
- 4.2 ประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องอย่างสุภาพ
- 4.3 Pronunciation: initial sound [b] and [t]
- 4.4 ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 4.5 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- 4.6 การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต (Demonstration)

- 5.1.1 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำนั้นและชี้ภาพที่ตรงกับบัตรคำ ครูทำกิจกรรมนี้หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้
- 5.1.2 ครูให้นักเรียนทุกคนแต่ละส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามที่ครูพูดออกเสียง โดยนักเรียนไม่ต้องออกเสียงตาม ให้นักเรียนปฏิบัติตามเท่านั้น
- 5.1.3 ครูสาธิตซ้ำ 3-4 ครั้ง นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดตามให้ถูกต้อง

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นลังเล (Hesitation)

ครูชูบัตรคำ “Body” พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นเท้า เพื่อให้เกิดความลังเลสงสัย นักเรียนอาจเตือนครูว่าบอกความหมายผิดแสดงว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบร่วมกับเพลง (Test)

ครูเปิดเพลง The Finger Family Song แล้วทำการทดสอบนักเรียนด้วยการให้นักเรียนพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินจากเพลง The Finger Family Song โดยให้นักเรียนตอบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อทดสอบด้วยการประเมินทักษะการฟังและการพูด ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ?

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

ครูออกคำสั่งแปลก ๆ ประหลาด ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกริยาอย่างไรกับคำสั่งนั้น คำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

ครูให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู เช่น ชูบัตรคำ “leg” แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นออกมาบอกความหมายคำศัพท์ ในขั้นนี้นักเรียนจะเริ่มพูดความหมายของคำศัพท์ที่ได้เห็นในบัตรคำ โดยครูจะไม่ตำหนินักเรียนว่าพูดความหมายของคำศัพท์ถูกหรือผิด แต่มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าในการแสดงออกอย่างเหมาะสม

6. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการฟัง - การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- ประเมินการฟัง - การทำแบบฝึก	แบบประเมินการฟัง แบบทดสอบการฟัง	3 2 1
ทักษะการพูด - พูดออกคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ - คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย	- คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย - ประเมินการพูด - ทำแบบฝึก	แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการพูด	3 2 1

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 7.1 หนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้น ป.2
- 7.2 บัตรภาพ
- 7.3 บัตรคำศัพท์
- 7.4 เพลง The Finger Family Song

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูผู้สอน .....

(.....)

วันที่บันทึก .....

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีสอบแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ระดับคะแนน ประเด็น ประเมิน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการฟังภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	3	2	1		
1. ฟังประโยค และปฏิบัติ ตามคำสั่ง	ฟังเข้าใจและ ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ทั้งหมด 5 ข้อ	ฟังเข้าใจและ ปฏิบัติตามคำสั่ง ได้เป็นส่วนใหญ่ และชัดเจน อย่างน้อย 3 ข้อ	แทบจะฟัง ไม่เข้าใจและ ปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่ได้เลย	2	6
2. ฟังคำสั่งแล้ว สามารถเลือก ภาพที่ตรงกับ คำสั่ง	สามารถเลือก ภาพที่ตรงกับ คำสั่งได้ถูกต้อง แม่นยำ ทั้ง 5 ข้อ	สามารถเลือก ภาพที่ตรงกับ คำสั่งได้เป็น บางส่วนโดย เลือกถูก 3-4 ข้อ	ไม่สามารถฟัง แล้วเลือกภาพที่ ตรงกับคำสั่งได้ หรือได้เพียง 1-2 ข้อ	2	6
3. ฟังคำสั่ง แล้วสามารถ ปฏิบัติตาม ได้อย่าง คล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน	มีความพยายาม และตั้งใจที่จะ ปฏิบัติตามคำสั่ง ด้วยความ คล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน ได้ 5 ข้อ	ใช้ความ พยายามใน การฟังแล้ว ปฏิบัติตามคำสั่ง และใช้ภาษา ท่าทางเข้า ช่วยในการทำ ความเข้าใจ ได้ 3-4 ข้อ	ใช้ความพยายาม ในการฟังแล้ว ปฏิบัติตาม แต่ไม่ สามารถปฏิบัติ ได้คล่องแคล่ว มากนัก ได้ 1-2 ข้อ	2	6
รวม				6	18

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

13 – 18 คะแนน	หมายถึง	ดี
7 – 12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
น้อยกว่า 6 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบทดสอบ
การวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Part of Body

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนพูดคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของเพื่อน พร้อมบอกความหมาย

1. Arm
2. Leg
3. Nose
4. Shoulder
5. Knee
6. Eye
7. Ear
8. Mouth
9. Foot
10. Hair

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนพูดประโยคจากภาพที่กำหนดให้

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนพูดออกคำสั่งและให้เพื่อนปฏิบัติตาม

1. Touch your eye.
2. Touch your nose
3. Touch your ear
4. Touch your head
5. Touch your eye

GOOD LUCK

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ระดับคะแนน ประเด็น ประเมิน	เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะ ในการพูดภาษาอังกฤษ			น้ำหนัก/ ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	3	2	1		
1. พูดคำศัพท์ จากการ แสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อมบอก ความหมาย	พูดออกเสียงคำศัพท์ จากการแสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อม บอกความหมายได้ อย่างถูกต้อง แม่นยำ ตรงตามเนื้อหา ทั้ง 10 ข้อ	พูดออกเสียง คำศัพท์จาก การแสดงท่าทาง ของเพื่อน พร้อม บอกความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ ได้ 6-9 ข้อ	มีความพยายามใน การพูดออกเสียง คำศัพท์จาก การแสดงท่าทาง ของเพื่อนแต่บอก ความหมายไม่ได้ มากนัก ได้ 1-5 ข้อ	2	6
2. พูดประโยค จากภาพที่ กำหนดให้	พูดประโยคจาก ภาพที่กำหนดให้ได้ ทั้งหมด ได้อย่าง ถูกต้องและตรงตาม เนื้อหา ได้ทั้ง 5 ข้อ	พูดประโยคจาก ภาพได้เป็นส่วน ใหญ่ ได้ 3-4 ข้อ	มีความพยายามใน การพูดประโยค จากภาพ แต่พูด ได้น้อยมาก ได้ 1-2 ข้อ	2	6
3. พูดออกคำสั่ง และให้เพื่อน ปฏิบัติตาม	พูดออกคำสั่งได้ คล่องแคล่ว พูดเป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทาง สีหน้าด้วยท่าทาง อาการยิ้มแย้ม และมีความสุขใน การเรียน ได้ทั้ง 5 ข้อ	พูดออกคำสั่งได้ คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าด้วยอาการ ยิ้มและปนสงสัย บ้างเล็กน้อย ได้ 3-4 ข้อ	พูดออกคำสั่ง เหมือนท่องจำ มีการประสาน สายตากับผู้ฟัง บ้างเป็นระยะ ได้ 1-2 ข้อ	2	6
รวม				6	18

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

13 – 18 คะแนน หมายถึง ดี

7 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 6 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลงที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง	กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตรงไปนักเรียนมากที่สุด
โดยที่	5 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด
	4 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับมาก
	3 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
	2 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับน้อย
	1 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านกิจกรรม					
1.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน					
1.2 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1.3 นักเรียนชอบเรียนด้วยท่าทางร่วมกับเพลง					
1.4 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.5 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 คำศัพท์เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					
2.2 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้					
2.3 เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน					
2.4 เนื้อหามีการเรียงจากง่ายไปยาก					
2.5 การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับการเรียน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เรื่อง “My body 1”

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.58	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง “My body 2”

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

**ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
เรื่อง “My body 3”**

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.58	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
เรื่อง “My body 4”

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

**ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
เรื่อง “My body 5”**

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
เรื่อง “My body 6”

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
เรื่อง “My body 7”

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

**ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
เรื่อง “My body 8”**

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

**ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9
เรื่อง “My body 9”**

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
เรื่อง “My body 10”

องค์ประกอบของแผน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เขียนวัตถุประสงค์ครอบคลุมกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2. สารการเรียนรู้						
2.1 สารการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสารการเรียนรู้ที่กำหนดในตาราง โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 เขียนครอบคลุมทุกด้าน ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะและกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 จัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ร่วมกับเพลง	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ร่วมกับเพลงเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
รวม				4.97	0.05	มากที่สุด

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

คำถามข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC	ระดับ ความสอดคล้อง (IOC)
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
4	+1	+1	0	2	0.67	มีความสอดคล้อง
5	+1	+1	0	2	0.67	มีความสอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
11	0	+1	+1	2	0.67	มีความสอดคล้อง
12	0	+1	+1	2	0.67	มีความสอดคล้อง
13	0	+1	+1	2	0.67	มีความสอดคล้อง
14	0	+1	+1	2	0.67	มีความสอดคล้อง
15	0	+1	+1	2	0.67	มีความสอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	มีความสอดคล้อง

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบัค

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.82	20

คะแนนผลการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	ฟังประโยคและนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง					ฟังคำสั่งแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับคำสั่งได้					ฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง ชัดเจน										คะแนนรวม	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
2	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
3	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
4	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
5	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10	พอใช้
6	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	18	ดี
7	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
8	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	12	พอใช้
9	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	12	พอใช้
10	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
11	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
12	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำถามข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC	ระดับ ความสอดคล้อง (IOC)
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
11	0	+1	+1	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
12	+1	+1	0	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
13	+1	+1	0	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
14	0	+1	+1	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
15	0	+1	+1	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง
18	+1	+1	0	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
19	+1	+1	0	0.67	0.67	มีความสอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1	1	มีความสอดคล้อง

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบัค

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.87	20

คะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	พูดคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของเพื่อน พร้อมบอกความหมายได้										พูดประโยคจากภาพที่กำหนดให้ได้					พูดออกคำสั่งและให้เพื่อนปฏิบัติตาม					คะแนนรวม	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		
1	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
2	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
3	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
4	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
5	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
6	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
7	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี
8	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	12	ดี
9	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
10	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14	ดี
11	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	18	ดี
12	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	16	ดี

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับเพลง

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC	ระดับ ความสอดคล้อง (IOC)
	1	2	3			
1. ด้านกิจกรรม						
1.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.2 นักมีความกระตือรือร้นในการจัด กิจกรรมเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.3 นักเรียนชอบเรียนด้วยท่าทางร่วมกับ เพลง	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.4 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.5 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับ วัยและความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.2 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของ การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.3 เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.4 เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	0	+1	+1	2	0.67	มีความสอดคล้อง
2.5 การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาใน การเรียน	+1	+1	0	2	0.67	มีความสอดคล้อง
รวม					0.93	มีความสอดคล้อง

การหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนอง
ด้วยท่าทางร่วมกับเพลง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบัก

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.92	20

